

گزارش تحقیقات

گروه A کلاس ۳ ریاضی و فیزیک *

استاد راهنما: جناب آقا عمر نیک

نصیه و تنظیم:
سید محمد مونس

آذر ۱۳۷۴

فهرست

22	انواع مقاومت	5	مقدمه
24	روش تشخیص مقاومت از روی رنگ	7	بار الکتریکی
26	روش تشخیص مقاومت به کمک اعداد و حروف	8	ساختار اتم
27	مقادیر استاندارد مقاومت	11	رسانا و یقه‌های الکتریکی
27	مقاومت متغیر	12	باردار شدن الکتریکی
29	مقاومت اتوماتیک	13	قانون سنس کولسن
30	ولت یک مقاومت	14	جریان
30	اتصال سری مقاومت	15	مدار الکتریکی
32	اتصال موازی مقاومت	16	ولت و انرژی
33	اتصال سری-موازی	17	ولتاژ مستقیم
35	پل وینستون	18	ولتاژ متناوب
36	طرز کار پل ولتا	19	مقاومت
37	نمودار حرکتی الکتریکی و مدار	21	قانون اهم
38	کد مایل قانون اهم	22	اثر حرارت بر مقاومت

لله الحمد قبل كل كلام
صد او تاج نازک سخن است
خام چون تاج نامه راه
لله الله چه طرفه نام است این
کم کسر از زبان به کام رسد
هر که زین اسم بجهت بند بود

به صفات اجمال والا کلام
صد در نامه نود کهن است
دته التاج نام او شاه
و در دل حزن جانم تمام است این
و در رسد زین غنچه نام رسد
بجهت او بجهت بند بود

به حمد الله بار دیگر توفیق یافتیم به از سخن دیگر بپردازیم
جناب استاد محبتی ثلاث تحقیقا ترا در محبت مقادیر
با همکاران اعصار گرده به انجام رسانیم، از خداوند توفیق
پخته و سخنان ما مسئلت می نمایم
از آغاز کلام را با چند سطر از مشهور زیارت نوره الیه جابر
مزشخ نموده تا شما خدایتان عزیز و پوینده را به حاش
بهمراه به یاد داشته باشید و اثر فرهنگ غفر حسیه
و دانشمندانه و نامگذاری بسیاری را
تاکنون به جهش دانش و پیشرفت داده است،
فرهنگ اسلام در کنار سنتها و قدیم ایرانیا سخن متحدان
تحقیق و پژوهش در فیزیک و فضا و جوی است، امر است
که ما هر دو شمار، زمانه نویند گشته، بعضی در دنا
اما اغلب از خاسته و به راه با یاد اشعار و کلمات است.

بهار رضا فوق، احساس و شعور از جنابیت خاص
طالع. دستاورد کار بزرگان در این راه کام غفر و ده اند
نظیر گالیه، یونوس، ماکول، انشتین و دیگران اس
بیشتر از روزگار ما از جهش فیزیک تشکیل دهنده
شما نیز توانید با شناخت پدیده ها معمولی، و نیز با
ارزایان با سخنان فیزیک به پرشهای مربوط به شناخت جهان
به عنوان دستاورد شعور از این شریک هیچگاه نباشید
که ضمن کشفیات به پیشرفت علم فیزیک دست داده است
خبر بر آید بوده ام تاکنون از محبت مقادیر را مطرح کنیم که
در حد امکان کلیه نقاط تیره و فتنه شما پویند گمانه را در
بر طرف شده و به پرشهای شما پاسخ گفته باشیم، در این حال
از ما شنیدن در عینیت و مباحث سنگین ریاضی خود داری
که ده ام، امید است در این کار موفق بوده باشیم و

است با موضوع را با مفهوم و معنی بارها
شروع کرده‌ام و با توضیح و تفصیل زیاد چگونه
لوحی که در جریان در مدار مار الکتریک و
نیروی محرک الکتریک را بیایم نموده‌ام، سپس
به بحث مقادیر و مقادیر شده و هر نمونه‌ای
مطلب را ادا کنم.

در اینجا از کلمه زحمت و سازد در انجام این
امر مهم به بنده کمک نمودن و تشکر نمایم؛
آمین :

بهاپوش صمدی

رامین دلیزازی

محمد غنسی

رضا فلاحی

جلال عوفزاده

فما به استحضار رسانم در کنار این کار تحفاتی

ما که عایشه تر نیز انجام دادیم با اثبات مانوس
ایم از طریق تجربی. کارهای کنونی و نظریات را
دلیل نزدی (انجام) گنید و با همکار صمیمی (عضو گروه)
در این مدت کوتاه انجام تحقیقات به سختی فعالیت
فرموده‌ام، که اثبات معتددر صورت گرفت و
نتیجه آن در انتهای تحقیقات عرضه شده است
مایل ذکر است مقاله را در ملاحظه فرمائید
نتیجه دعای ملا شری و قوه اعضا گروه مر باشد.
در انتهای امیدوارم که توانسته باشیم کار مناسبی
را ارائه دهیم و این شایسته در آینه نتوانیم به
اسلام و در کنار آن به کسوف غریب مانع این خدمت
ارزنده ابر بنماییم

شنبه ۲۵ آذر ۱۳۷۶ شمسی

مصادف با ۲۳ جمادی الثانی ۱۴۱۶ قمری

مصادف با ۱۶ دی ماه ۱۳۹۵ میلادی

سید محمد موسوی

« هـ - ا - ج - ع »

۱. فیزیک دانشگاه تبریز؛ فانیس سرزد، مارک زیانکر، هیو یانگ؛ فصل اول فیزیک؛ ۱۹۸۷

۲. فیزیک دانشگاه تبریز؛ فانیس سرزد، مارک زیانکر، هیو یانگ؛ فصل اول فیزیک؛ ۱۹۸۷

۳. الکترودینامیک؛ محمد شریب؛ ۱۳۶۱

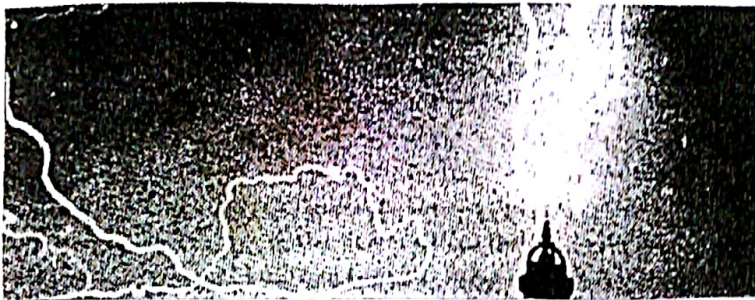
۴. PHYSICS for first Examinations: Andrew Lambert: 1985 (ترجمه نشده)

بار الکتریکی

یونانیان باستان در حدود ۶۰۰ سال قبل از میلاد مسیح دریافته بودند که وقتی کهر با مالش دهنده خاصیت جذب چیزهای سبک را پیدا می‌کند. امروزه می‌گویند کهر با بار الکتریکی به دست می‌آورد یا باردار می‌شود. نام الکتریسیته از کلمه الکترن، که در زبان یونانی به معنی کهر باست، گرفته شده است. وقتی شخصی کفشهایش را روی فرش ماشینی مالش دهد دارای بار الکتریکی می‌شود. اگر موهای خشک را شانه کنند شانه باردار می‌شود و...

برای نشان دادن نحوه باردار شدن، میله پلاستیکی را به پوست خز یا مثل آن مالش می‌دهند، سپس آن را به دو گلوله سبک چوب پنبه‌ای که به نخهای ابریشمی یا نایلونی آویزان هستند می‌چسبانند. مشاهده می‌شود که میله، گلوله‌ها را دفع می‌کند، و گلوله‌ها نیز یکدیگر را دفع می‌کنند.

هرگاه آزمایش، بامیله شیشه‌ای و پارچه ابریشم تکرار شود نیز همین نتایج مشاهده می‌شوند. اما دو گلوله چوب پنبه‌ای، که یکی بامیله پلاستیکی و دیگری بامیله شیشه‌ای باردار شده باشند، یکدیگر را جذب می‌کنند. نتیجه می‌گیریم که دو نوع بار الکتریکی وجود دارد، نوعی که از مالش میله پلاستیکی با پوست خز حاصل می‌شود، و نوعی که بامالش دادن میله شیشه‌ای با پارچه ابریشمی به دست می‌آید. بنیامین فرانکلین این دو نوع الکتریسیته را به ترتیب مثبت و منفی نامید و این نامها هنوز رایج‌اند. از این آزمایشها این نتیجه اساسی حاصل می‌شود که بارهای همنام یکدیگر را دفع و بارهای غیرهمنام یکدیگر را جذب می‌کنند. بین دو جسم ممکن است برهم کنش مغناطیسی وجود داشته باشد، که آشنا ترین نمونه آن جذب اجسام آهنی و فولادی توسط آهنربای دائمی است. زمانی معتقد بودند که ماهیت الکتریسیته و مغناطیس کاملاً باهم متفاوت‌اند، اما اکنون می‌دانند که برهم کنشهای مغناطیسی

از اثر بارهای الکتریکی متحرک سرچشمه می‌گیرند. هرگاه از سیم پیچهای آهنربای الکتریکی جریان الکتریسیته عبور کند، برهم کنشی مغناطیسی با بعضی اجسام معین پیدامی‌کند. در فصلهای بعد به تفصیل درباره مغناطیس صحبت خواهد شد اما فعلاً فقط بارهای ساکن را مورد توجه قرار می‌دهیم؛ یعنی به مبحث الکتروستاتیک می‌پردازیم.

در اینجا به شرح يك آزمایش اساسی می‌پردازیم. میله پلاستیکی را به پوست خز مالش داده به گلوله چوب پنبه‌ای آویزانی می‌چسبانیم. هم میله و هم گلوله دارای بار منفی هستند. حال اگر پوست خز را به گلوله نزدیک کنیم آن را جذب می‌کند، و به این ترتیب نشان داده می‌شود که پوست خز دارای بار مثبت شده است. پس وقتی پلاستیک به پوست خز مالش داده می‌شود، بر روی این دو ماده بارهای مخالف ایجاد می‌شوند. باشیشه و پارچه ابریشمی نیز همین آزمایش را می‌توان انجام داد. نتیجه می‌شود که در این آزمایشها بار الکتریکی به وجود نمی‌آید بلکه از جسمی به جسم دیگر منتقل می‌شود. اکنون همه می‌دانند که میله پلاستیکی صاحب الکترونها می‌شود که بار منفی دارند. میله این الکترونها را از پوست خز برداشته است، که پوست خز به دلیل از دست دادن آنها دارای بار مثبت شده است.

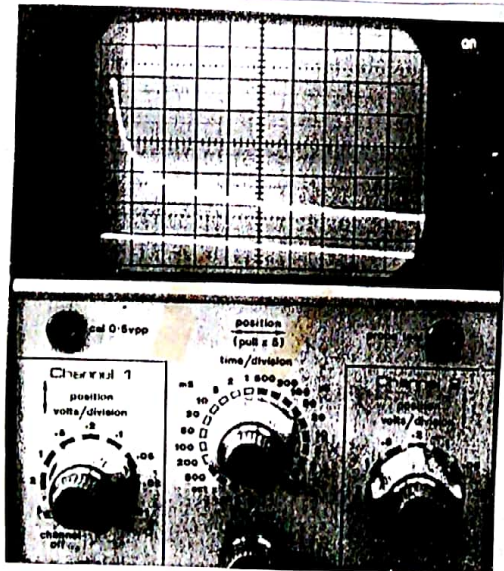
دو نوع بار الکتریکی وجود دارند، بارهای همنام یکدیگر را دفع می‌کنند و بارهای غیرهمنام یکدیگر را جذب می‌کنند.

ساختمان اتمی

برهم کنشهایی که ساختمان اتمی و مولکولی (و بنابراین مادی) را به وجود آورده اند، در مرحله اول برهم کنشهای الکتریکی بین ذرات باردار هستند. سه نوع ذره اساسی ساختاری ماده معمولی هستند: الکترون با بار الکتریکی منفی، پروتون با بار الکتریکی مثبت، و نوترون بدون بار الکتریکی (خنثی). مقدار بار منفی الکترون با مقدار بار مثبت پروتون برابر است. پس از جهتی می توان گفت که بار الکتریکی پروتون یا نوترون یکی طبیعی بار الکتریکی است. اما بنا بر آخرین نظریه های عصر حاضر درباره ذرات بنیادی، پروتون و نوترون ذرات بنیادی نیستند، بلکه خود از ذره های ظریفتری به نام کوارک تشکیل شده اند. بار الکتریکی کوارک $\frac{1}{3}+$ و $\frac{2}{3}+$ بار الکتریکی الکترون است. بنابراین نظریه، الکترون یک ذره بنیادی واقعی است.

این سه ذره بنیادی در همه اتمها به شکل یکسانی به نظم درآمده اند. پروتونها و نوترونها در یک مجموعه سنگین و فشرده به نام هسته، که دارای بار مثبت است، همبسته شده اند. برهم کنش قوی، که در بخش ۱۰۵ به آن اشاره شد، عامل این همبندی ذره ای است. هرگاه هسته را کروی فرض کنیم، قطر آن در حدود 10^{-14} m است. خارج از هسته و به فاصله 10^{-10} m از آن، الکترونها قرار دارند. در یک اتم خنثی تعداد الکترونها با تعداد پروتونهای موجود در هسته برابر است. لذا بار کل چنین اتمی صفر است. هرگاه از اتمی یک یا چند الکترون برداشته شود، آنچه را که باقی می ماند، و دارای بار مثبت است یون مثبت می نامند. یون منفی اتمی است که یک یا چند الکترون اضافی دریافت کرده باشد. دریافت کردن یا از دست دادن الکترونها توسط اتم را یونش (یونیده شدن) می نامند.

در مدل اتم که توسط نیلس بور فیزیکدان دانمارکی در سال ۱۹۱۳ پیشنهاد شد، فرض بر این است که الکترونها روی مدارهایی به شکل دایره یا بیضی به دور هسته می چرخند. اکنون دانسته شده است که الکترونها، بارهای الکتریکی توزیع شده هستند و اصول کوانتوم مکانیک بر آنها حاکم است، که در فصل ۴۲ درباره آن صحبت خواهد شد. مع ذلک مدل بور همچنان در ایجاد تصور واضحی از ساختمان اتم مفید است. قطارمدارهایی که الکترونها در مدل بور روی آنها می چرخند ابعاد کلی اتم را مشخص می کنند. قطار این مدارها در حدود 10^{-10} m، یا در حدود ده هزار برابر قطر هسته است. اتم بور منظومه کوچکی است که در آن نیروهای الکتریکی جای نیروهای گرانش را گرفته اند. هسته با جرم

شمای ظاهری یک دستگاه اسیلوسکوپ

ذرات بنیادی بار الکتریکی دارند.

زیاد و بار مثبت خود نقش خورشید، و الکترونها، که تحت اثر نیروهای جاذبه الکتریکی قرار دارند، نقش سیاره ها را دارند، که تحت اثر جاذبه گرانشی به دور خورشید می چرخند. جرمهای پروتون و نوترون تقریباً برابرند، و جرم پروتون 1.836 برابر جرم الکترون است. لذا تقریباً تمام جرم اتم در هسته متمرکز است. چون هر مول از اتم هیدروژن $10^{23} \times 1.67 \times 10^{-27}$ kg شامل می شود (عدد آووگادرو) و 1.67×10^{-27} kg جرم دارد، جرم یک اتم هیدروژن برابر است با

$$\frac{1.67 \times 10^{-27} \text{ kg}}{1.67 \times 10^{-27} \text{ kg}} = 1.67 \times 10^{-27} \text{ kg} = 1.67 \times 10^{-27} \text{ kg}$$

هسته اتم هیدروژن يك پروتون منفرد است، و يك الكترون تنها به دور آن می چرخد. پس ۱۸۳۷ از جرم اتم هیدروژن متعلق به الكترون و باقی آن جرم پروتون است. با چهار رقم معنی دار داریم

$$kg \text{ الكترون} = 9.110 \times 10^{-31}$$

$$kg \text{ جرم پروتون} = 1.673 \times 10^{-27}$$

$$kg \text{ جرم نوترون} = 1.675 \times 10^{-27}$$

هلیوم، پس از هیدروژن، ساده ترین ساختار اتمی را دارد. هسته آن از دو پروتون و دو نوترون تشکیل شده است، و دو الكترون در خارج از هسته آن وجود دارد. اگر این دو الكترون برداشته شوند، یون هلیوم با بار مضاعف (که همان هسته هلیوم است) به دست می آید که ذره آلفا، α ، نامیده می شود. عنصر بعدی لیتیم است، که در هسته خود سه پروتون لذا سه یکای بار هسته ای دارد. در حالت غیر یون، اتم آن سه الكترون در مدار دارد. اتم هر عنصر تعداد معینی پروتون در هسته، لذا تعداد معینی بار مثبت، دارد که با اتمهای عناصر دیگر متفاوت است. در جدول تناوبی عناصر، که در آخر کتاب آمده است، هر عنصر خانه ای را با شماره مخصوص به آن اشغال می کند، که آن عدد را عدد اتمی آن عنصر می نامند.

عدد اتمی تعداد پروتونهای هسته است، و در حالتی که اتم یونیده نباشد، این عدد با تعداد الكترونهای خارج از هسته برابر است.

هر جسم مادی شامل تعداد بیشماری ذره باردار است: پروتونها با بار مثبت در هسته اتمها، و الكترونها با بار منفی در خارج از هسته. وقتی تعداد الكترونها و پروتونها برابر باشند، جسم از نظر بار الكتریکی خنثی است. برای اینکه جسمی دارای بار الكتریکی منفی شود یا باید تعدادی الكترون به آن اضافه کرد یا بار مثبت از آن برداشت. همچنین برای اینکه جسمی دارای بار مثبت شود یا باید به آن بار مثبت اضافه شود یا بار منفی از آن برداشته شود. در بیشتر موارد آنچه اضافه یا کم می شود الكترون با بار منفی آن است و جسمی «که بار مثبت دارد» بخشی از الكترونهای خود را از دست داده است. وقتی از جسم باردار صحبت می شود منظور بار خالص (جمع جبری بارها) است که همواره بخش کوچکی از همه بارهای مثبت یا منفی موجود در جسم است.

از بیانهای فوق اصل پایستگی بار به طور ضمنی نتیجه گرفته می شود. به موجب این اصل جمع جبری بار در هر دستگاه منفرد مقداری است ثابت. بار می تواند از جسمی به جسم دیگر منتقل شود، اما نه به خودی خود به وجود می آید و نه از بین می رود. پایستگی بار به صورت قانون پایستگی جهانی مورد قبول قرار گرفته است. هنوز شاهد تجربی بر رد این قانون پیدا نشده است.

برهم کنشهای الكتریکی نقش محوری و حاکم بر بیشتر جنبه های ساختار ماده دارند.

نیروهایی که اتمها را در يك مولکول یا يك بلور همبسته نگاه می دارد، مانند چسبناکی چسب، و نیروهای مربوط به کشش سطحی همگی طبیعت الكتریکی دارند، که ناشی از نیروهای الكتریکی موجود بین ذرات باردار درون اتمهاست.

اما برهم کنشهای الكتریکی نمی توانند به تنهایی گویای علت همبستگی هسته باشند. يك هسته از الكترونها و پروتونها ساخته شده است. پروتونها یکدیگر را دفع می کنند و نوترونها جاذبه یا دافعه الكتریکی ندارند. برای پایداری هسته لازم است نیروهایی از نوع جاذبه و با طبیعت غیر الكتریکی وجود داشته باشند تا علیرغم دافعه الكتریکی موجود، هسته را به حال تعادل پایدار نگاه دارند. این نیروی جدید را نیروی هسته ای می نامند و يك نمونه از برهم کنش قوی است که درباره آن صحبت شد. گستره تأثیر نیروی هسته ای در حد قطر هسته است و خارج از هسته اثری ندارد. در بررسی ساختار اتمها می توان از نیروی هسته ای صرف نظر کرده هسته را دارای ساختار صلب فرض کرد و فقط بدنیروهای الكتریکی توجه کرد.

هر گاه موضوع مورد مطالعه ساختار هسته باشد، باید حتماً برهم کنشهای قوی نیز مورد توجه قرار گیرند. پدیده های بسیاری در رابطه با پایداری یا ناپایداری هسته، ناشی از مقابله نیروهای جاذبه هسته ای با نیروهای دافعه الكتریکی، وجود دارند.

اندازه هسته از اندازه اتم به مراتب کوچکتر است.

بار کل موجود در جهان هستی ثابت است، بار به وجود نمی آید و نابود نیز نمی شود.

در اتم خنثی بارهای منفی الكترونها با بارهای مثبت هسته یکدیگر را خنثی می کنند.

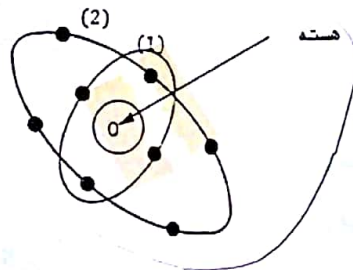
باردار شدن جسمی با افزایش یا کاهش تعداد الكترونهای آن ممکن است.

بیشترین مقدار جرم اتم در هسته متعزز کسر است.

هسته با برهم کنش قوی، علیرغم دافعه الكتریکی، پایدار می ماند.

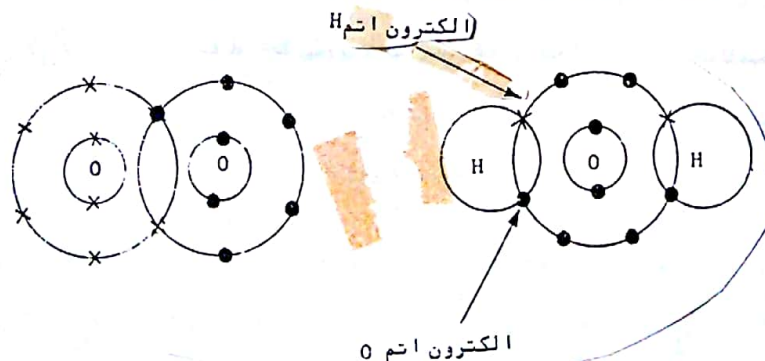
تعداد الکترونها در اتمها همگی متفاوت است مثلاً اتم هیدروژن یک الکترون، اتم اکسیژن ۸ الکترون و اتم مس ۲۹ الکترون دارند. الکترونها در اطراف هسته اتم به صورت مدارهایی تقریباً "بیضی شکل" که در یک سطح قرار دارند و همواره در حال چرخش اند. اگر این مدارها را از طرف هسته به سمت خارج شماره گذاری کنیم اولین مدار یعنی مدار یک از هسته به هسته نزدیکتر است شماره ۱، مدار یک بعد از آن قرار دارد شماره ۲ و الی آخر خواهند بود. هر مدار متناسب با شماره آن گنجایش تعداد معینی الکترون را دارد. اصولاً تعداد الکترونها در مدار شماره N قرار می گیرد از رابطه $2N^2$ بدست می آید. به این ترتیب تعداد الکترونها در مدار شماره ۱ حداکثر $2 \times 1^2 = 2$ ، در مدار شماره ۲ حداکثر $2 \times 2^2 = 8$ ، و در مدار شماره ۳ حداکثر $2 \times 3^2 = 18$ و الی آخر می باشد. مثلاً اگر اتم اکسیژن را در نظر بگیریم که کلاً دارای ۸ الکترون می باشد مطابق شکل زیر الکترونها در مدارهای مختلف تقسیم میشوند.

برهم کنشهای الکتریکی عامل ساختار اتمها، مولکولها، و ماده متراکم است.

ملاحظه میشود که در مدار اول ۲ الکترون و در مدار دوم ۸ الکترون بقیه قرار می گیرند. با توجه به اینکه مدار دوم طبق رابطه $2N^2$ با ۸ الکترون پر میشود بنا بر این اتم اکسیژن دو الکترون کم دارد تا مدار خارجی خود را تکمیل کند بنابراین به عبارت دیگر دو جای خالی برای الکترون دارد. به این ترتیب اتم اکسیژن تمایل به ترکیب شدن با اجسام دیگر را پیدا میکند تا بتواند از آنها الکترونها را گرفته و مدار خارجی خود را تکمیل نماید. مثلاً با یک اتم دیگر اکسیژن ترکیب میشود و مولکول اکسیژن را بوجود می آورد. در این صورت هر کدام از آنها دو الکترون از مدار خود را با اتم دیگر به اشتراک می گذارند و هر دو مدار خارجی خود را از نظر الکترونی تکمیل میکنند. و با دو اتم هیدروژن ترکیب شده و مولکول آب را بوجود می آورد که در این حالت نیز هر کدام از اتمهای هیدروژن با اتم اکسیژن یک الکترون به اشتراک می گذارند به این ترتیب هم مدار خارجی اکسیژن و هم مدار خارجی هیدروژن تکمیل میشوند مطابق شکل زیر:

تصور ناپخته اما مفید از اتم، الکترونها در مدارهایی به دور هسته می چرخند.

وقتی یک اتم مدار آخر خود را از نظر تعداد الکترونها تکمیل نمود دیگر میل به ترکیب با اتمهای دیگر را از دست میدهد مگر در شرایط بخصوصی.

با الکتریکی یک پروتون 1.6×10^{-19} کولن و با الکتریکی یک الکترون نیز به همین اندازه اما منفی میباشد و چون تعداد الکترونها و پروتونها در یک اتم با هم برابرند پس برای اتم اجسام مختلف چه دارای یک مدار یا چند مدار باشد، در حالت عادی خنثی میباشد یعنی اینکه با الکتریکی مثبت پروتون ها بوسیله با الکتریکی منفی الکترونها خنثی شده است در این حالت اتم را در حالت تعادل نیز میگویند. اما اگر در تعداد الکترونها یک اتم تغییراتی داده شود و این الکترونها زیاد یا کم شوند اتم خاصیتی از خود بروز میدهد که آنرا خاصیت

الکتریکی میگویند. تغییرات الکترونی در اتم اجسام همواره در مدار آخر آنها که به آن مدار هدایت میگویند بوجود میآید. بنا بر این خاصیت مهم مدار هدایت این است که میتواند الکترون خود را از دست داده و یا الکترون جذب نماید.

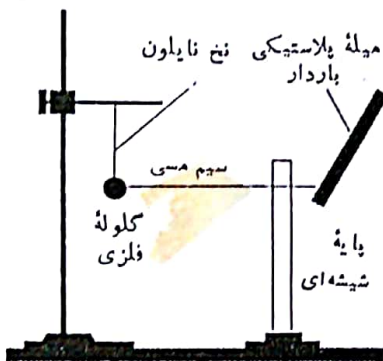
اگر از مدار هدایت یک اتم، یک الکترون خارج نمائیم، اتم دارای با الکتریکی مثبت میشود که به آن یون مثبت میگویند. همچنین اگر یک الکترون به یک اتم در حال تعادل اضافه نمائیم، اتم دارای با الکتریکی منفی شده و به آن یون منفی میگویند. مثلاً اگر یک میله، تیشهای را به یک پارچه ابریشمی مالش دهیم، تعدادی از الکترونها ی شیشه به پارچه منتقل میشوند در نتیجه شیشه که الکترون از دست داده دارای با الکتریکی مثبت و پارچه که الکترون دریافت کرده دارای با الکتریکی منفی خواهند شد.

رساناها و عایقهای الکتریکی

هما نظریه گفتیم در اتم یک جسم تعدادی پروتون با بار مثبت در هسته و تعدادی الکترون با بار منفی در اطراف هسته وجود دارند. بنا بر این با توجه به اینکه بارهای همنام یکدیگر را دفع و بارهای غیرهمنام یکدیگر را جذب میکنند همواره از طرف هسته اتم به الکترونها ی اطراف آن نیرویی جاذبه وارد میشود و همین نیرو است که نمیزد الکترون از اتم جسم خارج شود. هرچه نیرویی که از طرف هسته به الکترون وارد میشود بیشتر باشد، اتم منکتر الکترون خود را از خود جدا نمیکند و هرچه بین نیرو کمتر باشد اتم الکترون خود را آسانتر از دامن میابد. در واقع میزان هادی بودن و یا عایق بودن اجسام هم به این موضوع بستگی دارد. هرچه الکترونها ی یک اتم را بتوان آسانتر از مدار آن خارج کرد گویند جسم هادی تر است و هرچه این الکترونها منکتر از اتم خارج شوند گویند جسم عایق تر است. در اجسامی نظیر فلزات، نیرویی که از طرف هسته به الکترونها ی مدار هدایت وارد میشود بسیار کم است و بنا بر این، این الکترونها با آسانی میتوانند از یک اتم به اتم دیگر در داخل جسم جابجا شوند (مانند ملکولهای گاز در داخل

یک اطاق).

بارهای الکتریکی می توانند در درون رساناها به حرکت در آیند اما در درون عایقها حرکت نمی کنند.

بارهای الکتریکی می توانند از طریق سیم مسی منتقل شوند. رسانای الکتریکی می تواند از سیم مسی باشد.

رساناها اجازه عبور بار از درون خود را می دهند، اما عایقها نمی دهند.

به این ترتیب میتوان گفت که این الکترونها به هسته مشخصی وابسته نیستند و با به عبارت دیگر فلزات دارای الکترونها تقریباً "آزادی هستند که به راحتی میتوان آنها را از جسم خارج نمود پس میتوان گفت که فلزات هادی های بسیار خوبی هستند. برعکس اجسامی نظیر شیشه، چوب - میکا - لاستیک و غیره، اجسامی هستند که بسیار مشکل میتوان از آنها الکترونی خارج کرد و در واقع دارای الکترون آزاد نیستند، بنابراین این اجسام باقیای بسیاری هستند. به این ترتیب میتوان گفت که اجسام هادی، اجسامی هستند که دارای الکترونهاي آزاد هستند بنابراین اگر یک بار را الکتریکی از خارج به این جسم وارد کردد، این بار را حتی به تمامی نقاط جسم خواهد رفت و جسم در مقابل حرکت این بار در داخل آن، از خود مقاومتی نشان نمیدهد. برعکس اجسام عایق، اجسامی هستند که در آنها الکترون آزاد یافت نمیشود و اگر یک بار را الکتریکی به آنها وارد شود، این بار در یک نقطه از جسم باقی می ماند و در داخل آن بحرکت در نخواهد آمد یعنی در دیگر جسم در مقابل حرکت بار، از خود مقاومت بسیار زیادی نشان میدهد.

به طور کلی فلزها رساناهای خوب و غیر فلزها عایق هستند. ظرفیت مثبت عنصرهای فلزی و تشکیل یونهای مثبت آنها در محلولها نشان می دهد که فلزها می توانند به آسانی یک یا چند الکترون از پوسته (مدارهای) خارجی خود را از دست بدهند. در فلزی مانند مس چند الکترون از هراتم جدا می شود. این الکترونها می توانند آزادانه درون مس به حرکت در آیند و از این نظر شبیه مولکولهای گازها هستند که مثلاً به آسانی در لای دانه های شن درون یک ظرف حرکت می کنند. این الکترونها را گاهیگاه «گاز الکترون» نیز می نامند. هسته مثبت و باقی الکترونها در داخل ماده ثابت می مانند. در عایقها یا اصولاً الکترون آزاد وجود ندارد و یا تعداد آنها بسیار اندک است.

باردار شدن القا

وقتی میله پلاستیکی باردار را به گلوله چوب پنبه ای می چسبانند، تعدادی از الکترونهاي اضافی میله به گلوله منتقل می شوند، و بار منفی میله کمی کاهش می یابد. اما می توان روش جدیدی به کار برد که در آن میله پلاستیکی، جسمی را دارای بار مخالف کند و از بار خودش نیز چیزی کاسته نشود. این فرایند را القا می نامند.

در شکل (الف) دو گلوله فلزی نشان داده شده اند، که روی پایه های عایقی قرار دارند و به هم چسبیده اند. هرگاه میله ای با بار منفی به یکی از آنها نزدیک شود، و به آن نچسبد [شکل (ب)]، الکترونهاي آزاد درون کره فلزی توسط بار میله دفع شده و کمی به طرف راست، و به فاصله ای دورتر از میله، جابجا می شود. الکترونها نمی توانند از روی دو کره خارج شوند زیرا پایه و نیز هوای مجاور عایق هستند. پس بار منفی روی نیمه راست سطح کره سمت راست جمع می شود و بر روی نیمه چپ سطح کره سمت چپ کمبود بار منفی (یعنی بار مثبت اضافی) ایجاد می شود. این بارهای اضافی را بارهای القایی می نامند. واضح است که همه الکترونهاي آزاد به روی سطح کره سمت راست رانده نمی شوند. به محض اینکه القا صورت گرفت، بارهای جدید نیز بر الکترونهاي آزاد نیرو وارد می آورند. این نیرو رو به چپ و شامل دو جزء است: یکی دافعه وارده از بارهای منفی القایی سمت راست، و دیگری جاذبه وارده از بارهای مثبت القایی سمت چپ، است. لذا دستگاه به حالت تعادل مشخصی می رسد و در هر نقطه نیروی رو به راست وارده از میله بزرگ الکترون، با نیروی رو به چپ وارده از بارهای القایی یکدیگر را خنثی می کنند. بارهای القایی تا موقعی روی سطح کره ها می مانند که میله پلاستیکی در مجاورت کره ها است. اگر میله را دور کنند الکترونهاي آزاد به سمت راست برگشته جسم به حالت اولیه خود بازمی گردد.

دو کره فلزی از طریق القا دارای بارهای مخالف شده اند.

حال فرض کنید، نظیر شکل (ج)، وقتی هنوز میله در مجاورت کره‌هاست آنها را کمی از هم جدا کنند. اکنون اگر میله را دور کنند، نظیر شکل (د)، بر روی دو کره دوبار القایی مخالف یکدیگر باقی می‌مانند که یکدیگر را نیز جذب می‌کنند. هر گاه دو کره را به فاصله نسبتاً زیادی، نظیر شکل (ه)، از هم دور کنند بر روی هر کره بارها به طور یکنواخت توزیع می‌شوند. دیده می‌شود که بار منفی میله در این فرایند تغییر نکرده است.

در شکل ۳.۲۲ طریقه متفاوتی از تولید بار القایی نشان داده شده است. در این روش یک کره منفرد را که روی پایه عایقی واقع است، با نزدیک کردن میله پلاستیکی، باردار می‌کنند. در شکل (ج) کلمه «زمین» به این معنی است که کره را به زمین (که یک رساناست) وصل کرده‌اند. در اینجا زمین نقش کره دوم در شکل ۲.۲۴ را دارد. الکترون‌ها، یا از طریق سیمی رسانا و یا از طریق تماس با دست مرطوب آزمایشگر، توسط میله به درون زمین رانده می‌شوند. لذا زمین باری منفی و برابر بار مثبت القایی روی کره دریافت می‌کند.

اگر در داخل کره فقط بارهای مثبت می‌توانستند حرکت کنند و یا همه بارهای مثبت و هم منفی متحرک بودند، فرایندهایی که با شکل‌های ۲.۲۴ و ۳.۲۴ نشان داده شده‌اند همچنان می‌توانستند انجام شوند. با آنکه امروزه می‌دانیم که آنچه درون رساناهای فلزی حرکت می‌کند منحصر به بار منفی است، اما معمولاً موضوع را به گونه‌ای بیان می‌کنند که گویی بارهای مثبت نیز حرکت می‌کنند. در محلول‌های یونیده، هر دو گروه یون‌های مثبت و منفی عامل فرایند رسانایی هستند.

قانون کولن

برهم کنش الکتریکی بین دو جسم باردار را با نیروهای وارده از آنها بر یکدیگر مشخص می‌کنند. تحقیق کمی در این زمینه را اولین بار آگوستین کولن (۱۷۳۶-۱۸۰۶) در سال ۱۷۸۴ به نتیجه رسانید. برای اندازه‌گیری نیروی کولن از دستگاهی استفاده کرد که ۱۳ سال پس از آن توسط کاوندیش برای اندازه‌گیری نیروهای (به مراتب ضعیفتر) گرانشی، به

کار رفت.

کولن نیروهای جاذبه یا دافعه موجود بین دو بار «نقطه‌ای» را اندازه گرفت؛ یعنی بارهای واقع بر جسم‌هایی که اندازه‌های آنها نسبت به فاصله‌شان از یکدیگر بسیار کوچک باشند. وی دریافت که با افزایش فاصله بین دو جسم باردار، نیروی مؤثر بین آنها ضعیفتر می‌شود. هر گاه فاصله را نصف کنند نیرو به $۱/۴$ مقدار اولیه خود می‌رسد. پس نیرو با مجذور فاصله دو بار نسبت عکس دارد، یعنی با $۱/r^2$ متناسب است.

نیرو همچنین با اندازه بار واقع بر هر یک از دو جسم، که با Q یا q نشان داده می‌شوند، نسبت مستقیم دارد. برای کشف این مطلب، کولن روشی را برای تقسیم یک بار الکتریکی به دو قسمت مساوی ابداع کرد. وی چنین استدلال کرد که اگر کره باردار را به کره بدون بار و مشابه با کره اول بچسبانند، به دلیل وجود تقارن، بار بین آنها به تساوی تقسیم می‌شود. پس او قادر است نصف، ربع، ... و یا هر کسر دلخواه از باری را به دست آورد. او دریافت که نیروی مؤثر بین دو بار q_1 و q_2 با هر یک از دو بار، بنابراین با حاصلضرب آنها نسبت مستقیم دارد.

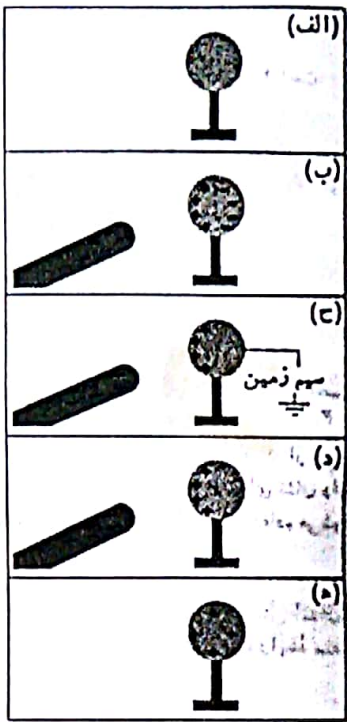
لذا اندازه F نیروی مؤثر بین دو بار نقطه‌ای را می‌توان با رابطه زیر نشان داد

$$F = k \frac{|q_1 q_2|}{r^2}$$

که در آن k ضریب تناسب ثابتی است. اندازه k تابع یک‌نمایی است که q_1 ، q_2 ، F ، و r بر حسب آنها بیان می‌شوند.

قانون کولن به صورت زیر بیان می‌شود:

نیروی جاذبه یا دافعه بین دو بار نقطه‌ای، با حاصلضرب اندازه‌های دو بار نسبت مستقیم و با مجذور فاصله آنها از یکدیگر نسبت عکس دارد.

باردار کردن کره منفرد فلزی از طریق القا.

چگونه بار الکتریکی را به دو قسمت مساوی تقسیم می‌کنند؟

قانون کولن، بیانی کمی از نحوه اثر دو الکتریکی بر یکدیگر.

جریان

هر حرکت بار، از يك منطقه درون جسم رسانا به منطقه دیگر آن، جریان نامیده می شود. اگر يك رسانای منفرد در میدان الکتروستاتیک قرار گیرد، بارهای آزاد درون رسانا طوری جابجا می شوند که منطقه درون رسانا فاقد میدان و سطح خارجی آن هم پتانسیل شود. در مدت این جابجایی و جابگیری مجدد بارها، جریانی موقتی یا گذرا از رسانا عبور می کند. برای تولید جریان پیوسته، باید نیرویی دائمی بر بار متحرک درون رسانا وارد شود. این نیرو توسط میدان الکتروستاتیکی و یا عوامل دیگر، که بعداً درباره آنها صحبت خواهد شد، بر بارها وارد می شود. فعلاً فرض می کنیم که میدان الکتریکی E درون جسم رسانا وجود داشته باشد. در این صورت بر ذره ای با بار q نیروی $F = qE$ وارد می شود.

حرکت ذره باردار درون جسم رسانا با حرکت شتابدار بار در خلأ، که در اثر میدان الکتریکی به وجود می آید، بسیار متفاوت است. درون رسانا بارها به طور کاتوره ای برخورد می کنند و در فاصله دو برخورد با ذرات ساکن دارای شتاب هستند، در هر برخورد بخشی از انرژی خود را از دست می دهند و در فاصله دو برخورد انرژی کسب می کنند. پس در حرکت آنها پیشرفت و پس رفت های متناوب وجود دارد و در مجموع سوئی ندریجی در جهت نیروی وارد از میدان الکتریکی دارند. برخوردهای ناکشسان با ذرات باردار ساکن، به این ذرات انرژی منتقل می کنند. این انتقال باعث افزایش انرژی

جریان حرکت بار است.

ارتعاشی آنها شده و دمای جسم رسانا را بالا می برد.

بهتر است مقطعی فرضی (مثلاً، مقطع سیمی که جریان از آن می گذرد) را در نظر گرفته و عبور ذرات باردار از آن را مورد توجه قرار دهند. قدر مطلق باری که در واحد زمان از مقطعی عبور می کند شدت جریان نامیده می شود. پس اگر بار مطلق ΔQ باشد و در فاصله زمانی Δt از رسانا عبور کند شدت جریان I عبارت است از

$$I = \frac{\Delta Q}{\Delta t}$$

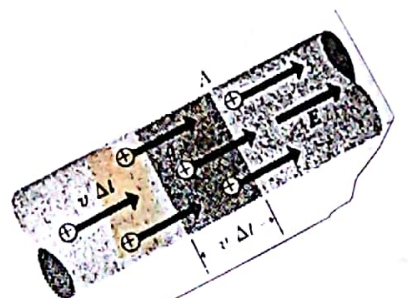
ممکن است آهنگ عبور جریان از رسانا با زمان تغییر کند. در این صورت باید در تعریف جریان تصحیح معمول به عمل آید، یعنی از تعریف مشتق استفاده شود. شدت جریان لحظه ای را چنین تعریف می کنند

$$I = \frac{dQ}{dt}$$

جریان کمیتهی زده ای است.

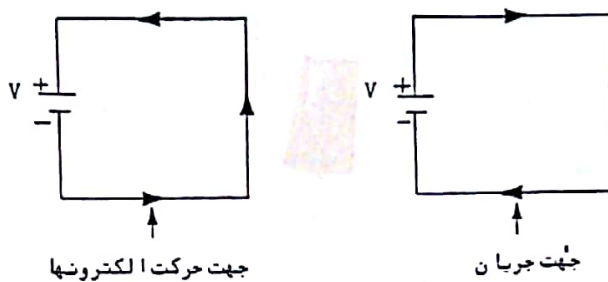
یکای اندازه گیری جریان در SI یک کولن بر ثانیه است که به افتخار دانشمند فرانسوی آندره ماری آمپر (۱۷۷۵-۱۸۳۶)، آمپر نامیده می شود ($1 A = 1 C \cdot s^{-1}$). جریانهای ضعیف را با میلی آمپر ($1 mA = 10^{-3} A$) یا میکرو آمپر ($1 \mu A = 10^{-6} A$) اندازه می گیرند.

یک آمپر برابر یک کولن بر ثانیه، یکای سنجش جریان در SI.

ذرات باردار درون منطقه Δt از مقطع A عبور می کنند. و فقط همین ذرات، در فاصله زمانی Δt از مقطع A عبور می کنند.

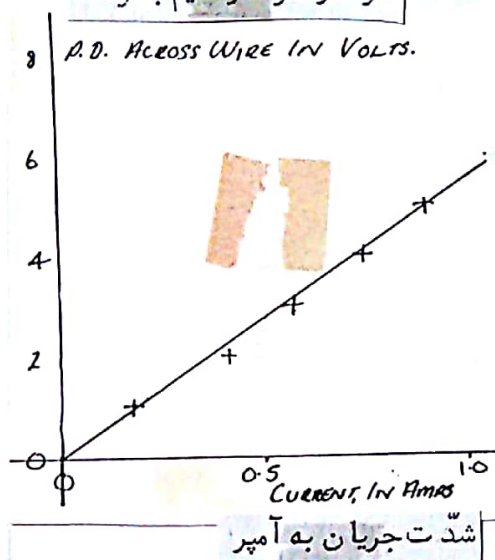
حرکت الکترونها در داخل یک جسم را جریان الکتریکی میگویند اما بر حسب قرارداد جهت جریان الکتریکی را در خلاف جهت حرکت الکترونها در نظر میگیرند. مطابق شکل زیر:

حرکت بار درون جسم رسانا، جمع حرکت کاتدهای بار و حرکت پیوسته نانی از کنت

ولتاژ دو سر سیم به ولت

P.D. ACROSS WIRE IN VOLTS.

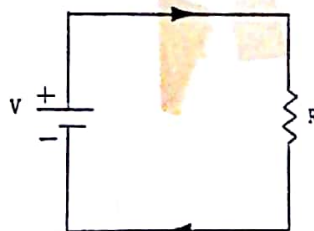

بنابراین جهت جریان الکتریکی در مدار خارجی با طری همواره از طرف قطب مثبت به طرف قطب منفی خواهد بود.

بعد از اینکه الکترونها از قطب منفی خارج شوند در این قطب کمبود الکترونی بوجود میآید و زمانی که این الکترونها به قطب مثبت با طری وارد شوند در آنجا زیادی الکترون بوجود میآید. بنابراین برای اینکه جریان الکترونها بتواند برقرار شود با بستی این کم و زیاد شدن الکترونها در قطب های منفی و مثبت بطریقی جریان گردد و این عمل به این طریق صورت میگیرد که الکترونها بی که وارد قطب مثبت با طری شوند داخل با طری بکمک ماده شیمیایی داخل آن به قطب منفی بر خواهند گشت. به این ترتیب میتوان گفت که جهت حرکت الکترونها در خارج از با طری از قطب منفی به قطب مثبت و در داخل آن از قطب مثبت به طرف قطب منفی است. اما چون جهت جریان همواره در خلاف جهت حرکت الکترونها در نظر گرفته میشود پس جریان در خارج از با طری از قطب مثبت به طرف قطب منفی و در داخل با طری برعکس خواهد بود. حال که متوجه شدیم جریان الکتریکی در حقیقت همان حرکت الکترونهاست میتوان واحد شدت جریان را نیز تعریف کرد.

مدا را الکتریکی

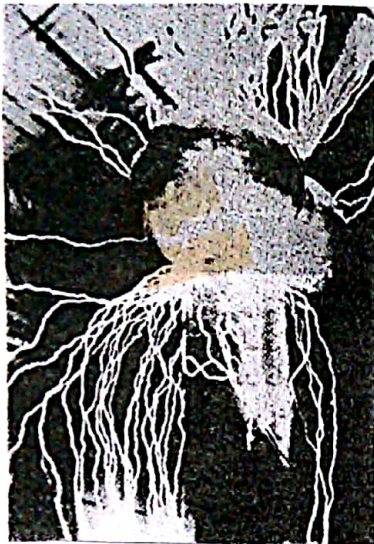
برای اینکه الکترونها بتوانند از قطب منفی وارد قطب مثبت یک با طری شوند با بستی این دو قطب را بوسیله جسمی که در حالت کلی دارای مقاومت R است متصل کنیم. اتصال قطب های مثبت و منفی از طریق یک مقاومت را مدا را الکتریکی میگویند. مطابق شکل زیر:

نمودار تقریبی تغییرات اختلاف پتانسیل و شدت جریان

هما نظوركه ميدانيم دراين مدارا الكترونها از قطب منفي بطرف قطب مثبت ميروند و بنا به قرا ردا دكه جهت جريان را مخالف جهت حركت الكترونها ميگيرند پس جريان الكتريكي كه آنرا با I نشان ميدهيم از طرف قطب مثبت بطرف قطب منفي است. بنا بر اين دريك مدار الكتريكي با يستي عوا مل ولتاژ- مقاومت و جريان وجود داشته باشند.

ولتاژ الكتريكي را كه همان اختلاف فشار بين قطب هاست با واحد بنام ولتاژ كه گيـري ميكنند و با V نشان ميدهند مانند 6 ولت 12 ولت 220 ولت وغيره. واحدهاي ديگر ولتاژ عبارتند از $V=10^{-3}$ ميلي ولت و $V=10^3$ كيلوولت $kV=1000V$

اوات و انرژی

وقتي جرياني از يك مقاومت ميگذرد فني آنكه در دسرتان اختلاف ولتاژي بوجود ميآيد، در مقاومت توليد حرارت نيز ميگردد. علت آن اينستكه الكترونها در هنگام حركت در مقاومت بصورت مستقيم حركت نكردند بلكه بصورت زيگزاك حركت مينمايند. در نتيجه با يكديگر و نيز با الكترونهاي جسم برخورد ميكنند و به ازاء هر برخورد مقداري از انرژي آنها تلف ميشود كه بصورت گرما در مقاومت نمايان ميشود. هر چه جرياني كه از مقاومت ميگذرد و بيشتر با شديردا الكترونها با يكديگر و نيز در نتيجه انرژي تلف شده و نيز حرارت توليد شده بيشتر است. در حالت كلي انرژي ايكه دريك مقاومت R وقتي جريان I بمدت زمان t از آن ميگذرد تلف ميشود از رابطه $W=RI^2t$ بدست ميآيد.

كه دراين فرمول t بر حسب ثانيه، I بر حسب آمپر، R بر حسب اهم و w بر حسب ژول ميباشد. بنا به تعريف توان مصرفي يك جسم مقدار انرژي اي است كه در جسم بمدت يك ثانيه مصرف ميشود كه به آن ژول بر ثانيه يا وات ميگويند و با p نشان ميدهند. بنا بر اين فرمول توان از فرمول انرژي بدست ميآيد بشرط آنكه در آن $t=1$ قرا رگيرد. در نتيجه فرمول توان بصورت زير خوا هديود:

$$P = RI^2$$

مثلا اگر از يك مقاومت 100 اهم جريان 0.1A عبور كند توان مصرف شده دراين مقاومت برابر است با:

$$P = RI^2 = 100 \times (0.1)^2 = 1$$

در فرمول $P=RI^2$ ميتوان تغييراتي داد و فرمول هاي ديگري براي محاسبه وات يك مقاومت بدست آورد.

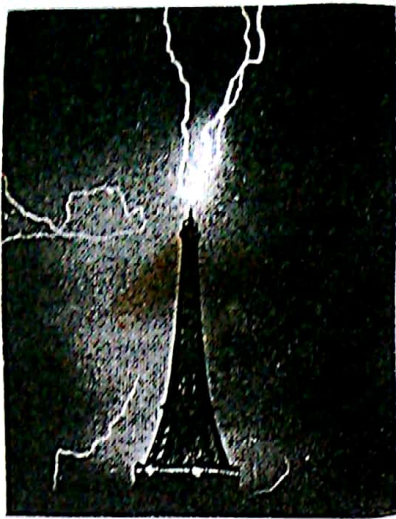
$$P = RI^2 = RI \times I$$

با توجه به اينكه بنا به قانون اهم $V=RI$ است بنا بر اين خواهيم داشت:

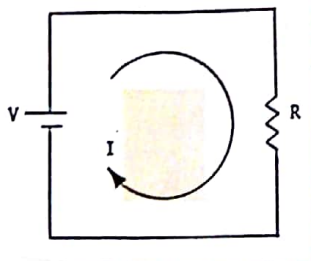
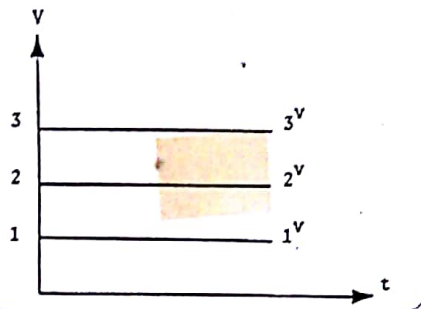
$$P=VI$$

$$P = RI^2 = RI \times \frac{R}{R} = \frac{R^2 I^2}{R} = \frac{(RI)^2}{R}$$

يك مولد انرژي گراف. با حركت تسمه اي كه در داخل يادگيند دستگاه است. بار الكتريكي جابجا مي شود. اختلاف پتانسيالهاي حدود 10 ولت را در آن مي توان تهيه كرد.

صاعقه به برج ایفل می‌زند. فولادی که برج از آن ساخته شده است مسیر رسانایی برای حرکت بار به‌سوی زمین است.

با زهم‌ها توجه به اینکه $v=RI$ است نتیجه می‌شود که:

$$P = \frac{V^2}{R}$$

با بستی توجه کرد که هر سه فرمول $P=VI$ و $P=RI^2$ و $P=\frac{V^2}{R}$ یکی هستند و در مواقع مناسب از هر کدام که بخواهیم می‌توانیم استفاده کنیم و بهر حال نتیجه بدست آمده از هر سه فرمول یکسان است.

مثلاً اگر فرض کنیم از یک مقاومت 100 اهمی جریان 0.2^A عبور کند و ولتاژ بدست آمده در دوسر مقاومت برابر است با:

$$V = RI = 100 \times 0.2 = 20V$$

حال از سه فرمول بدست آمده در فوق می‌توان وات تلف شده در مقاومت را بدست آورد و ملاحظه خواهد شد که در هر سه حالت جواب یکسان است.

$$P = RI^2 = 100 \times (0.2)^2 = 4W$$

$$P = VI = 20 \times 0.2 = 4W$$

$$P = \frac{V^2}{R} = \frac{(20)^2}{100} = 4W$$

انواع ولتاژهای الکتریکی

ولتاژ با جریان الکتریکی بطور کلی به دو نوع اند: 1- ولتاژ مستقیم یا DC، 2- ولتاژ متناوب یا AC:

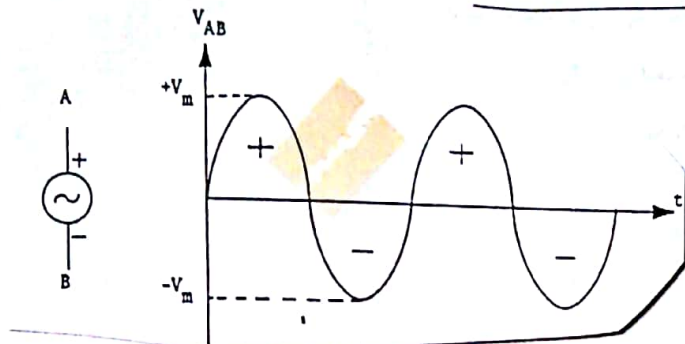
ولتاژ مستقیم Direct Current

ولتاژ مستقیم یا DC عبارت از ولتاژی است که جهت و مقدار آن ثابت است و ولتاژهاش در طول زمان تغییر نمی‌کند مانند ولتاژ دوسریا طریها. اگر بخواهیم ولتاژ DC را بر حسب زمان روی محورهای مختصات نشان دهیم، مطابق شکل زیر محور افقی را محور زمان (t) و محور عمودی را محور ولتاژ (V) در نظر می‌گیریم. بنا بر این شمایل ولتاژ DC بر روی این محورها بصورت یک خط افقی به‌فاصله مشخصی از محور زمان خواهد بود که با تغییر زمان اندازه ولتاژ ثابت می‌ماند. هر چه اندازه ولتاژ بیشتر باشد فاصله خط افقی از محور t نیز بیشتر خواهد بود.

اگر یک ولتاژ DC را بدوسریک مقاومت وصل کنیم باعث ایجاد جریانی در مقاومت خواهد شد که اندازه آن بنا به قانون اهم از رابطه $I = \frac{V}{R}$ بدست می‌آید.

در این حالت جهت جریان در مدار همواره از طرف قطب مثبت باطری به طرف قطب منفی آنست بنا بر این وقتی ولتاژ DC در یک مدار یکبار برده می‌شود جهت جریان در مقاومت همواره ثابت و در اینجا از بابطرف باثین می‌باشد.

ولتاژ متناوب یا AC ولتاژی است که برعکس ولتاژ DC نه اندازه آن مقداری است ثابت و نه جهت آن بلکه ولتاژی است که مقدار و جهت آن نسبت به زمان دائماً در حال تغییر است ولتاژ متناوب را در نقشه‌ها بصورت $\sim$ نشان میدهند. معمول ترین نوع ولتاژ متناوب در شکل زیر نشان داده شده و به آن ولتاژ سینوسی میگویند.

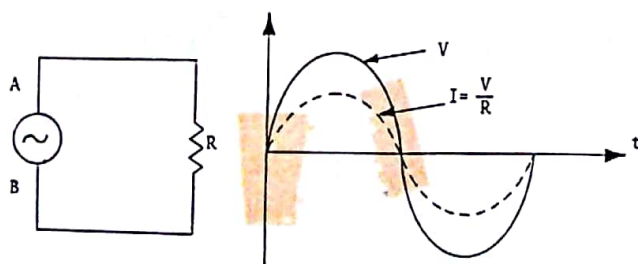
ملاحظه میشود که این ولتاژ از صفر شروع شده و کم‌کم زیاد میشود. اگر جهت مثبت را قطب با الانسبت به پائین یا نقطه A نسبت به نقطه B در نظر بگیریم، در نتیجه ولتاژ ابتدا در جهت مثبت زیاد میشود (یعنی A نسبت به B مثبت میشود) تا به حداکثر خود که به آن ولتاژ ماکزیمم گفته و با V_{max} یا $+V_m$ نشان میدهند میرسد. پس از آن شروع به کاهش کرده و بالاخره به صفر میرسد از این لحظه به بعد در جهت منفی شروع به افزایش میکند (یعنی در این حالت A نسبت به B منفی میشود) تا به یک مقدار حداکثر منفی که به آن ولتاژ مینیمم گفته و با $-V_m$ یا V_{min} نشان میدهند میرسد. پس از آن بسوی صفر باز میگردد و پس از رسیدن به صفر ولتاژ عیناً "نظیر" حالت قبل شروع به تکرار میکند. اندازه ولتاژ ماکزیمم و مینیمم در یک ولتاژ متناوب سینوسی با یکدیگر برابر بوده یکی مثبت و دیگری منفی است. به این مقدار ولتاژ پیک (Peak) گفته میشود که همانطور که گفتیم آنرا با V_{max} یا V_m یا گاهی V_p نیز نشان میدهند بنابراین این در یک ولتاژ متناوب اندازه ولتاژ ماکزیمم را پیک مثبت یا $+V_p$ و اندازه ولتاژ مینیمم را پیک منفی یا $-V_p$ میگویند. ضمناً "اندازه" ولتاژ از پیک مثبت تا پیک منفی را اصطلاحاً "پیک تو پیک" (Peak to peak) میگویند و با V_{pp} نشان میدهند یعنی خواهیم داشت:

$$V_{pp} = 2V_p = 2V_m$$

مشخصات یک ولتاژ متناوب

اگر یک ولتاژ متناوب را به دو سر یک مقاومت متصل کنیم در مقاومت جریان برق را می‌شود

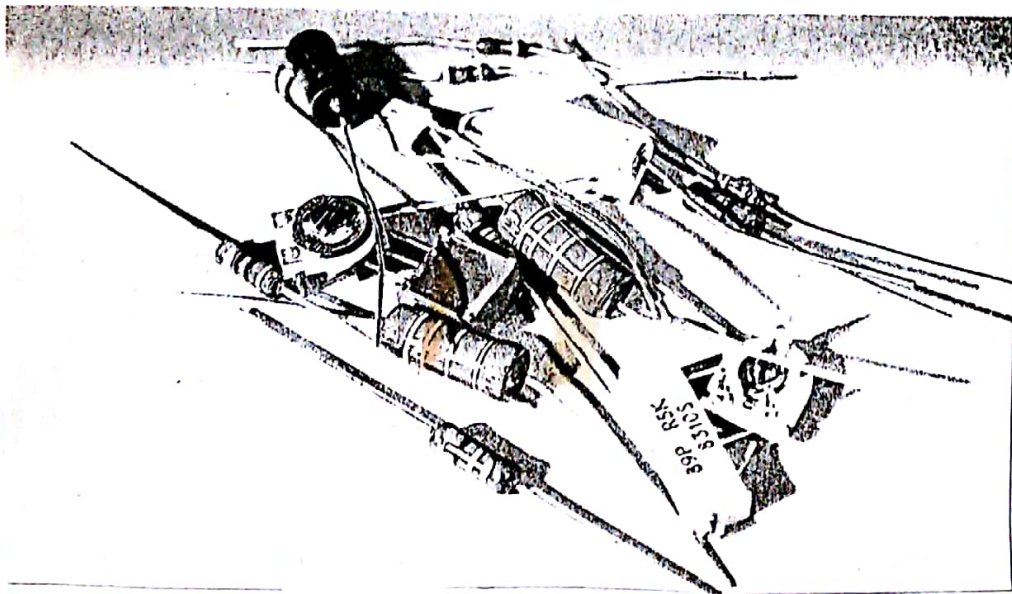
مطابق شکل زیر:

میدان الکتروستاتیکی درون منبع صفر است و
بار منحصراً با نیروی غیر الکتروستاتیکی
درون منبع به حرکت درمی آید.

اما بدلیل اینکه قطب های مثبت و منفی در ولتاژ متناوب دائماً "تغییر میکنند بنا براین جریان در داخل مقاومت نیز جهتش دائماً "در حال عوض شدن است. موقعی که A نسبت به B مثبت باشد جهت جریان در مقاومت از B به A باشد (یعنی B نسبت به A مثبت باشد) جهت جریان در مقاومت از A به B باشد. به علاوه ولتاژ متناوب در هر لحظه از رابطه $I = \frac{V}{R}$ بدست می آید بنا براین شکل جریان نیز نظیر شکل ولتاژ و بصورت سینوسی مطابق شکل قبلی خواهد بود و فقط اندازه آن در هر لحظه برابر $I = \frac{V}{R}$ میباشد. با توجه به اینکه در این مدار ولتاژ جریان هر دو با هم زیاد و کم میشوند بعبارت دیگر زمان شروع و خاتمه آنها با هم است گویند در این حالت ولتاژ و جریان با یکدیگر همفاز هستند.

مقاومت

همانطور که گفتیم اجسام در مقابل از دست دادن الکترون از خود مقاومتی متفاوتی نشان میدهند و این بستگی به نیرویی دارد که از طرف هسته اتم این اجسام به الکترونیهای مدار هدایت آنها وارد میشود. بنا براین میتوان میزان عایق بودن و یا هدایت بودن اجسام را با کمیتی بنام مقاومت نشان داد. به این ترتیب که هر چه مقاومت جسم در مقابل عبور جریان زیادتر باشد جسم عایق تر و هر چه مقاومتش کمتر باشد جسم هدایت تراست. بنا براین همانطور که قبلاً هم گفتیم فلزاتی نظیر آلومینیوم - مس - نقره که هدایتی خوبی هستند دارای مقاومت بسیار کم و اجسامی نظیر شیشه - میکا - لاستیک که عایق های خوبی هستند دارای مقاومت بسیار زیادی میباشند.

مقاومت الکتریکی را با حرف R نشان میدهند که حرف اول کلمه انگلیسی آن یعنی Resistor است. و واحد آن اهم است که با علامت Ω آنرا نشان میدهند. در نقشه ها مقاومت ها را با یکی از دو علامت زیر نشان میدهند.

چون مقاومت هر نمونه از یک جسم متناسب
با مقاومت ویژه آن است، که خود با
تغییر دما تغییر می کند، مقاومت
نیز تابع دماست.

همانطور که گفته شد مقاومت در مقابل عبور جریان الکتریکی، یکی از خواص هر جسم است. اندازه، مقاومت اجسام مختلف بخواه طر متغایوت بودن جنس آنها با یکدیگر فرق میکند. واحد مقاومت اهم است و آن عبارت از مقاومت جسمی است که چنانچه اختلاف سطح تک ولت به دو سر آن داده شود به اندازه یک آمپر جریان از آن عبور نماید (برطبق قانون اهم $V=RI$).
 بغیر از جنس جسم، طول و سطح مقطع جسم که از آن جریان عبور میکند نیز در اندازه، مقاومت جسم تاثیر دارند. اصولاً مقاومت یک جسم که دارای طول l و سطح مقطع s میباشد از فرمول زیر محاسبه میگردد.

$$R = \rho \frac{l}{s}$$

مقاومت‌های ویژه رساناها و عایق‌ها، گستره‌ای وسیع دارند.

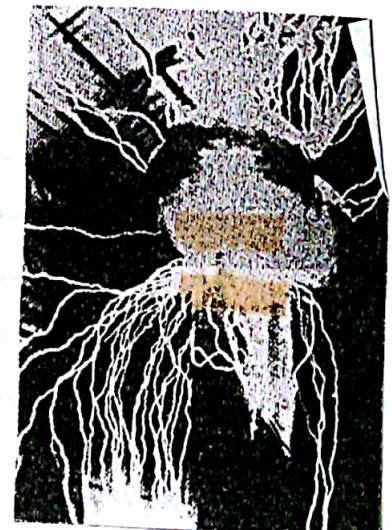
در فرمول فوق R به اهم، l به متر و s به متر مربع میباشد. ضمناً ρ را مقاومت مخصوص یا رزستیویته جسم میگویند و آن معمولاً اهم - متر است. این فرمول نشان میدهد که اولاً هرچه سطح مقطع جسم کمتر باشد مقاومتش بیشتر است و همچنین هرچه طول جسم که از آن جریان عبور میکند بیشتر شود مقاومت آن نیز بیشتر خواهد شد. ضمناً "مقاومت جسم با مقاومت مخصوص آن (ρ) نیز متناسب است. بنابراین اجسامی که دارای مقاومت مخصوص کمتری هستند، مقاومت آنها کمتری و بنابراین هادی ترند و برعکس. لازم به تذکر است که اندازه ρ نیز مقدار ثابتی نبوده و با تغییر درجه حرارت مقدار آن فرق میکند.

در جدول زیر مقاومت مخصوص برای چند جسم هادی و چند عایق در درجه حرارت 20°C که عنوان درجه حرارت معمولی انتخاب شده است نشان داده شده است.

ضمناً "گاهی اوقات ممکن است مقاومت مخصوص جسم بر حسب $\Omega\text{-cm}$ داده شود که در این صورت

برای تبدیل آن به $\Omega\text{-m}$ بایستی آن را در 10^{-2} ضرب نمود.

هادی		عایق	
نام جسم	$\rho/\Omega\text{-m}$	نام جسم	$\rho/\Omega\text{-m}$
نقره	1.64×10^{-8}	شیشه	$10^{10} - 10^{12}$
مس	1.72×10^{-8}	لای - شارلای	10^{14}
آلومینیوم	2.8×10^{-8}	میکا	10^{15}
تنگستن	5.5×10^{-8}	لاستیک	10^{16}
روی	5.8×10^{-8}		
نیکل	7.8×10^{-8}		
آهن	9.8×10^{-8}		
پلاتین	$9 - 15.5 \times 10^{-8}$		
سرب	22×10^{-8}		
کربن	$3000 - 7000 \times 10^{-8}$		

سنا براین با توجه به جدول فوق ملاحظه میشود که مثلاً "نقره از مس و مس از آلومینیوم و آلومینیوم از آهن هادی ترند زیرا مقاومت مخصوص هر یک نسبت به دیگری کمتر است.

$$R = 1.72 \times 10^{-8} \times \frac{100}{0.785 \times 10^{-6}} = 2.2 \Omega$$

مثال : مقاومت یک سیم مسی بطول 100 مترو بقطر 1mm چقدر است ؟

حل :

$$R = \rho \frac{l}{S}$$

$$S = \pi \frac{d^2}{4} = 3.14 \times \frac{1^2}{4} = 0.785 \text{ mm}^2 = 0.785 \times 10^{-6} \text{ m}^2$$

$$\rho = 1.72 \times 10^{-8} \Omega \cdot \text{m}$$

واحد

مقاومت الکتریکی همانطور که گفتیم اهم است و با Ω نشان میدهند مانند 100 اهم، 220 اهم

1000 اهم و غیره. واحدهای دیگر مقاومت عبارتند از $K\Omega = 1000\Omega = 10^3\Omega$ کیلواهم و

$M\Omega = 1000,000\Omega = 10^6\Omega$ مگااهم.

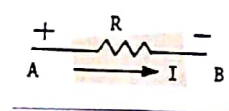
قانون اهم

قانون اهم رابطه بین ولتاژ، جریان و مقاومت را در یک مدار الکتریکی بیان

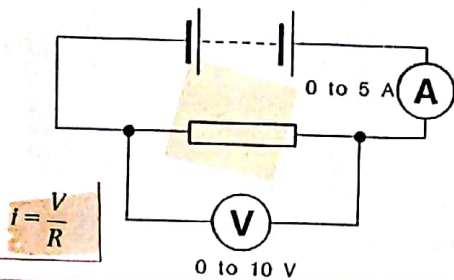
میکند. بنابراین قانون چنانچه از یک مقاومت R جریانی مانند I بگذرد در دوسران ولتاژی

مانند V بوجود میآید که همواره از فرمول زیر محاسبه میشود:

$$V = RI$$

شمای مداری جهت تعیین مقدار یک مقاومت بر حسب اهم

معنا "در این حالت جهت مثبت و منفی ولتاژ بطریقی است که در محلی که جریان وارد مقاومت میشود

(نقطه A) قطب مثبت و در محلی که جریان از مقاومت خارج میشود (نقطه B) قطب منفی

بوجود میآید. (مطابق شکل فوق)

بعنوان مثال اگر از یک مقاومت 10 اهمی یک جریان 0.2A عبور کند ولتاژ بدست آمده در دو

سر مقاومت $V_{AB} = 10 \times 0.2 = 2V$ خواهد بود بدینیهی است در این صورت $V_{BA} = -V_{AB} = -2V$ خواهد بود.

در فرمول $V = RI$ چنانچه دو پارامتر معلوم باشد پارامتر سوم را حتی قابل محاسبه است.

مثلاً اگر فرض کنیم یک باتری 1.5V بدو سر یک مقاومت 15 اهم وصل شده است و بخواهیم شدت

جریانیکه از مقاومت میگذرد را حساب کنیم با قرار دادن اعداد فوق در فرمول چنین بدست

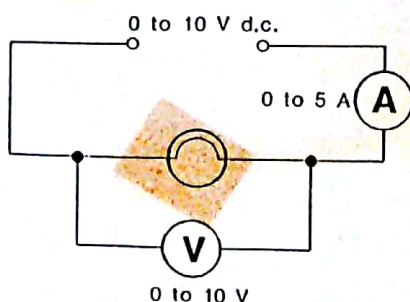
میآوریم:

$$V = RI$$

$$1.5 = 15 \times I \Rightarrow I = \frac{1.5}{15} = 0.1A$$

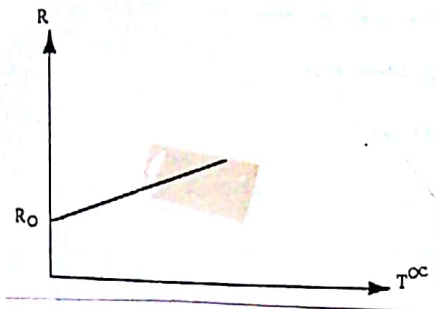
این مدار مقاومت یک لامپ

را اندازه گیری می نماید

اصولاً مقاومت اجسام با تغییر درجه حرارت، تغییر میکند. مقاومت عایق ها در اثر زیاد شدن درجه حرارت کم و مقاومت فلزات خالص با ا زدها د درجه حرارت زی ا دمیشود. بنا براین عایق ها دارای ضریب حرارتی منفی و فلزات خالص دارای ضریب حرارتی مثبت هستند. اگر مقاومت یک فلز در 0°C برابر R_0 باشد، با شدنمایش تغییرات ΔT با درجه حرارت بصورت

منحنی زیر است :

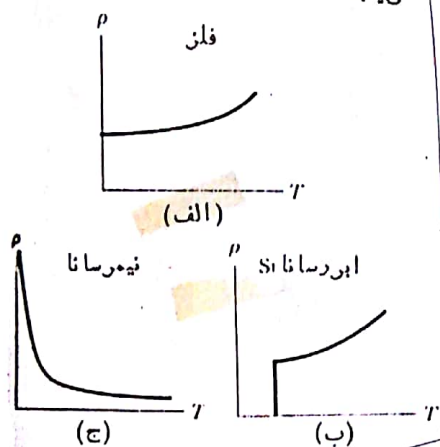
انواع مقاومت ها

در الکترونیک مقاومت ها برای تنظیم شدت جریان و ولتاژ یکا ر میروند و معمولاً بر سه نوع ساخته میشوند: مقاومت ثابت، مقاومت متغیر، مقاومت اتوماتیک (متغیر خودکار) در زیر بحث در مورد هر کدام از این نوع مقاومت ها می پردازیم:

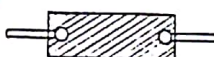
مقاومت ثابت

مقاومت های ثابت در مدارهایی یکا ر میروند که احتیاجی به کم و زی ا د شدن ΔT آنها نباشد. البته اندازه این مقاومتها بستگی به شرایط کار نظیر درجه حرارت توان مصرفی - رطوبت و غیره دارد اما فرضی را برای بستن شرایط فوق در اندازه مقاومت تغییرات چندانی نداشته و در حقیقت میتوان از این تغییرات جزئی صرف نظر نموده و اندازه مقاومت را ثابت در نظر گرفت. اندازه و جنس این مقاومت ها بستگی به میزان جریانی دارد که از مقاومت میگذرد. در قدرتهای کم معمولاً از مقاومتهای کربنی یا قشر کربنی یا قشر فلزی استفاده میشود اما در قدرت های زی ا د بیشتر مقاومت های سیمی مورد استفاده قرار می گیرند. در شکل زیر انواع مقاومت های ذکر شده نشان داده شده اند.

در اغلب اجسام مقاومت ویژه با دما افزایش می یابد.

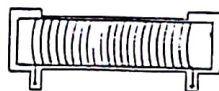
تغییرات مقاومت ویژه با دما برای سه نوع رسانا: (الف) فلز معمولی، (ب) فلز، آلیاژ، و یا ترکیب ابررسانا، و (ج) نیم رسانا.

مقاومت کربنی

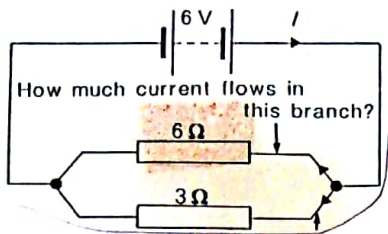
مقاومت قشر کربنی یا قشر فلزی

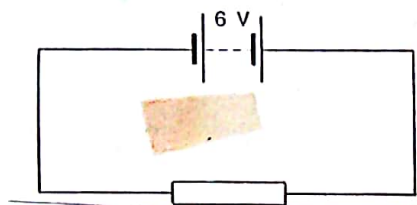
مقاومت سیمی

مقاومت های کربنی از ترکیب پودر کربن سیاه با گرافیت با پودر انواع مختلف عایقها و اضافه کردن مواد حلال درست شده و از فرو کردن دو سیم را بط به دو انتهای آن، مقاومت بدست می آید.

مقاومت های قشر کربنی به این ترتیب ساخته میشود که بر روی یک استوانه چینی یک لایه کربن کشیده شده سپس قسمتی از آن بصورت شیارهای مارپیچی شکل برداشته میشود (مطابق

چه مقدار جریان از انشعاب فوق می‌گذرد؟

جمع‌گن‌جریانی که از مدار عبور می‌کند، چقدر است؟

شکل فوق) مقاومت‌های قشر فلزی نیز دقیقاً "به‌همین طریق ساخته می‌شود. ما در آن‌ها بجای استفاده از قشر کربن از قشر یک فلز نظیر طلا یا نقره استفاده می‌شود.

مقاومت‌های سیمی معمولاً از یک سیم فلزی نظیر نیکل - کروم با عایق ابریشم یا لاک درست می‌شوند که پرروی یک استوانه چینی بصورت مارپیچی پیچیده می‌شوند.

بخاطر اینکه اینگونه پیچیدن سیم‌های عایق دار در کنار هم، ضمن ایجاد یک مقاومت، تولید اثرات سلفی و خازنی نیز می‌نماید، برای کم کردن اثرات سلفی و خازنی، پیچیدن سیم بدور هسته راه دو طریق انجام می‌دهند. طریقه، پیچیدن ایرتون - پری (Ayrton-perry wound)

که باعث کم شدن هم اثرات سلفی و هم اثرات خازنی می‌شود و نیز طریقه، بیفیلار (Bifilar

Wound) که پیچیدن آن‌ها نسبتاً از نوع ایرتون - پری می‌باشد ولی فقط باعث کم شدن اثر

سلفی می‌گردد و اثر خازنی به مقدار قابل توجهی باقی می‌ماند. در شکل زیر دو طریق پیچیدن

نشان داده شده است:

Ayrton-Perry

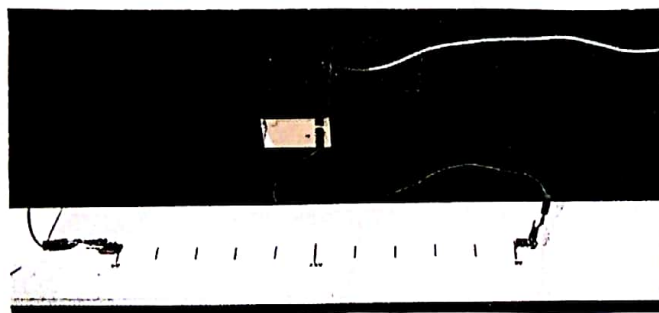
Bifilar

معمولاً مقاومت‌های ثابت پس از اینکه به یکی از روش‌های فوق ساخته شدند تحت یک پوشش

عایق قرار می‌گیرند.

در الکترونیک مقاومت‌هایی که برای توان‌های کم مورد استفاده قرار می‌گیرند بیشتر به‌طور

راحتی ساخته می‌شوند و مقاومت‌های با قشر کربن هستند و مقاومت‌هایی که برای توان‌های

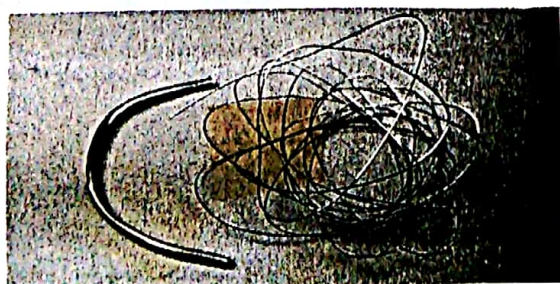

یک منبع ولتاژ متغیر ساده

از نقاط مختلف این تخته می‌توان ولتاژهای متفاوتی را بدست آورد

با لاموردا استفاده هستند و همانطور که گفته شد اغلب از نوع مقاومت‌های سیمی می‌باشند و ضمناً

این مقاومت‌ها از دقت خیلی خوبی نیز برخوردار هستند.

کدام سیم مقاومت بیشتری دارد؟

پس از اینکه مقاومت ساخته شده علائمی روی مقاومت قرار میدهند تا بتوان بوسیله آنها اندازه اهمیت مقاومت را دست آورد معمولاً برای این کار دو روش وجود دارد: 1 - قراردادن نوارهای رنگی بر روی مقاومت، 2 - قراردادن اعداد و حروف بر روی مقاومت. روش اول برای مقاومتهای با وات کم (کمتر از 2 وات) و روش دوم معمولاً برای مقاومتهای با وات زیاد (بیشتر از 2 وات) استفاده میشود. راجع به وات مقاومت ها بعداً توضیح داده خواهد شد.

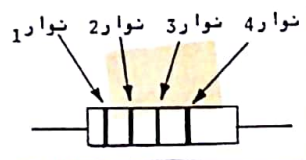
طرز تشخیص مقاومت یکمقاومتی نوارهای رنگی

در این روش هر رنگ معرف یک عدد میباشد که در جدول زیر معادل عددی هر رنگ آمده است.

عدد	رنگ
0	سیاه
1	قهوه‌ای
2	قرمز
3	نارنجی
4	زرد
5	سبز
6	آبی
7	بنفش
8	خاکستری
9	سفید

اندازه تolerance	رنگ
1%	قهوه‌ای
2%	قرمز
5%	طلایی
10%	نقره‌ای
20%	بدون رنگ

برای مشخص کردن اهمیت مقاومت معمولاً از 4 نوار رنگی استفاده میشود. این نوارها از یکطرف به انتهای مقاومت نزدیک تر هستند تا از طرف دیگر. ضمناً جهت شمارش نوارها از طرفی که به انتهای مقاومت نزدیک تر است شروع میشود. مطابق شکل زیر:

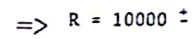
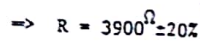
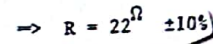
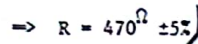
ضرب‌دهمایی مقاومت ویژه در دماهای متعارف.

نام ماده	α, C^{-1}	نام ماده	α, C^{-1}
آلومینیوم	۰۰۰۰۳۹	سرب	۰۰۰۰۳۴
برنج	۰۰۰۰۲۰	مانگانه‌نیکل (Cu _{۸۴} Mn _{۱۶} Ni _۴)	۰۰۰۰۰۰۰۰
کربن	-۰۰۰۰۰۵	جیوه	+۰۰۰۰۰۸۸
کنستانتان (Cu _{۶۰} Ni _{۴۰})	+۰۰۰۰۰۰۰۲	نیکروم	۰۰۰۰۰۰۰۴
مس (تجارتی)	۰۰۰۰۳۹۳	نقره	۰۰۰۰۰۰۳۸
آهن	۰۰۰۰۵۰	تنگستن	۰۰۰۰۰۰۴۵

فضای داخلی یک مقاومت منتهی

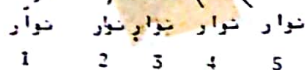
و نیز اندازه، طولانی مربوط به هر کدام از آنها مشخص شده است.

مستواندین دوعدد زیر را برگرد:

$$470 - 5\% = 470 - \frac{5}{100} \times 470 = 470 - 23.5 = 446.5$$

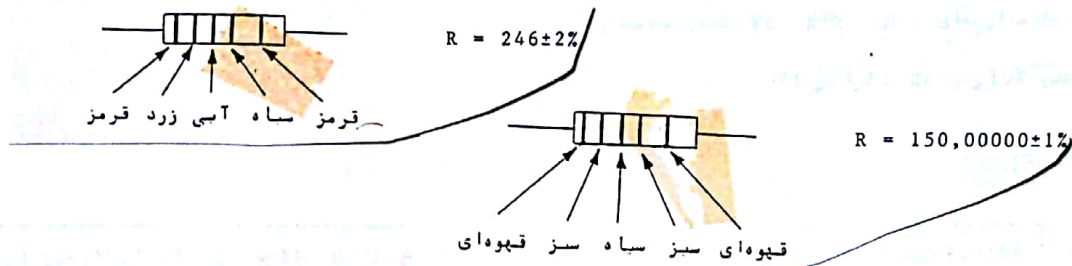
نست به مقایسه با 4 نوار رنگی از دقت بیشتری برخوردار هستند. مطابق شکل زیر:

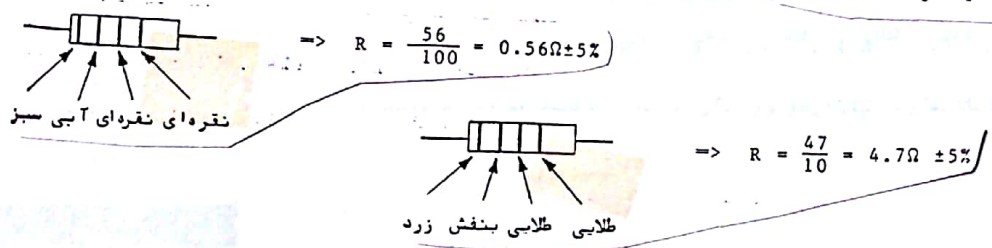
فضای داخلی بخشی از یک آمپر متر با ظرفیت 100 میلی آمپر

در این حالت نوارهای 1 و 2 و 3 بترتیب رقم‌های اول و دوم و سوم و نوار 4 تعداد صفرها بعد از این به رقم را مشخص میکنند. نوار پنجم نیز که عموماً "رنگ قهوه‌ای یا قرمزا است، میزان تolerانس مقاومت را مشخص میکند و با نوارهای دیگر کمی قاطع‌تر است.

در مقاومتهایی که اندازه آنها کمتر از 10 اهم است، نوارهای اول و دوم مطابق معمول رقمهای اول و دوم عدد را مشخص میکنند اما در این حالت نوار سوم که معمولاً "نقره‌ای یا طلایی انتخاب میشود برای کم کردن اهم مقاومت بکار میرود. چنانچه نوار سوم طلایی باشد یا بستی عدد دست آمده توسط نوارهای 1 و 2 را بر 10 تقسیم و چنانچه نوار سوم نقره‌ای باشد یا بستی عدد دست آمده را بر 100 تقسیم کنیم تا اندازه مقاومت مشخص شود در ضمن رنگ نوار چهارم میزان تolerانس مقاومت را مشخص میکند.

طریقه تشخیص مقاومت یکمک اعداد و حروف

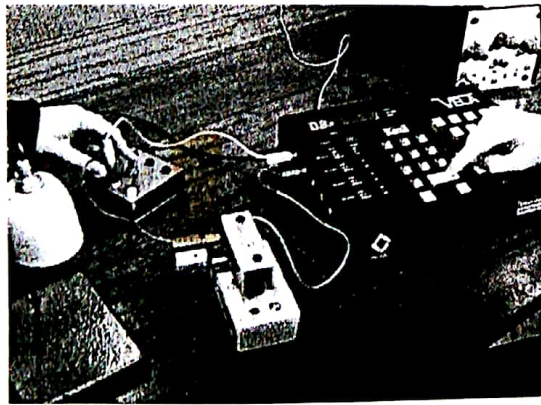
در این روش که بیشتر برای مقاومت‌های توان بالا استفاده میشود معمولاً اندازه اهم و مقدار تolerانس آن بر روی مقاومت نوشته میشود اما گاهی اوقات از حروف نیز برای ضریب و مقدار تolerانس مقاومت استفاده میگردد مانند 1R5K یا 5K6K و غیره. در این صورت حرف اول اندازه ضریب و حرف دوم مقدار تolerانس مقاومت را نشان میدهند. در جدول زیر اندازه ضریب و تolerانس حروف مختلف آورده شده است:

ضریب	
حرف	ضریب
R	1 اهم
K	1000 کیلو
M	1000,000 مگا

تولرانس	
حرف	تولرانس
F	1%
G	2%
J	5%
K	10%
M	20%

مثال:

- 1R5K = $1.5 \Omega \pm 10\%$
- 5K6K = $5.6 k\Omega \pm 10\%$
- 6M8J = $6.8 M\Omega \pm 5\%$
- 470RM = $470 \Omega \pm 20\%$

تصویر انجام یک آزمایش بر روی مقاومت یک لامپ

مقاومت استاندارد مقاومت ها

اصولا "مقاومت ها را در مقاومترین استاندارد میانه انتخاب این مقاومت ها را مستقیم با میزان تolerانس آنها دارد. استانداردهایی که در عمل بیشتر مورد استفاده قرار می گیرند عبارتند از استانداردهای E24 ، E12 ، E6 که در استاندارد E24 تolerانس 5% در E12 تolerانس 10% و در E6 تolerانس 20% در نظر گرفته میشوند. در جدول زیر مقاوم و متها در سه نوع استاندارد فوق برای اعداد بین 10 تا 100 داده شده اند.

E ₂₄	10	11	12	13	15	16	18	20	22	24	27	30	33	36	39	43	47	51	56	62	68	75	82	91	100
E ₁₂	10	12	15	18	22	27	33	39	47	56	68	82	100												
E ₆	10	15	22	33	47	68	100																		

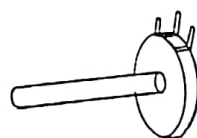
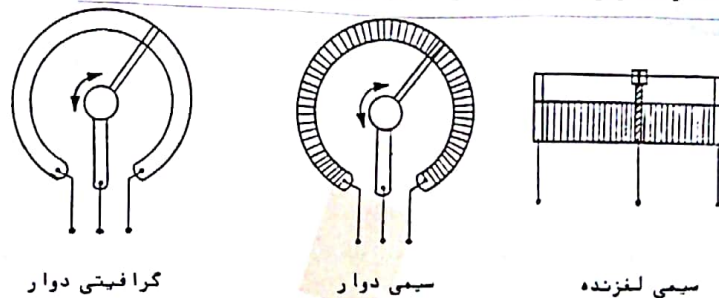
بدیهی است برای مقاوم بزرگتر از 100 با کوچکتر از 10 همین اعداد در جدول فوق انتخاب شده و در مضارب 10 ضرب یا بر مضارب 10 تقسیم میشوند. مثلا "اگر مقاومت 15 اهم را در نظر بگیریم مقاومت های دیگر که از این عدد بدست می آیند عبارتند از:

0.15Ω - 1.5Ω , 150Ω , 1500Ω , $15k\Omega$, $150k\Omega$, $1.5M\Omega$, $15M\Omega$, $150M\Omega$, ----

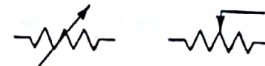
با بستی تذکره ای استاندارد E12 از دو نوع دیگر استاندارد را بیشتر مورد استفاده قرار می گیرد:

مقاومت متغیر

اندازه این مقاومت ها را میتوان به دلخواه کم و زیاد نمود. این مقاومت ها را معمولاً "گرافیتی یا سیمی (برای قدرتهای زیاد) می سازند و از نظر شکل ظاهری به دو نوع دوار و لغزنده تقسیم میشوند. در شکل زیر با ختمان داخلی انواع این مقاومت ها نشان داده شده است.

شکل ظاهری

شمای معادل

همانطور که ملاحظه میشود مقاومت های متغیر دارای سه سر میباشند که بین سر ابتدای و سر انتهایی اندازه مقاومت مقداری ثابت و بین سر وسط و هر کدام از سرهای ابتدای یا انتهایی اندازه مقاومت مقداری متغیر است و بستگی به میزان چرخش یا لغزش مقاومت دارد. تغییرات مقاومت بین سر وسط و یکی از سرهای کناری بر حسب زاویه چرخش، بستگی به نوع مقاومت داشته دارد.

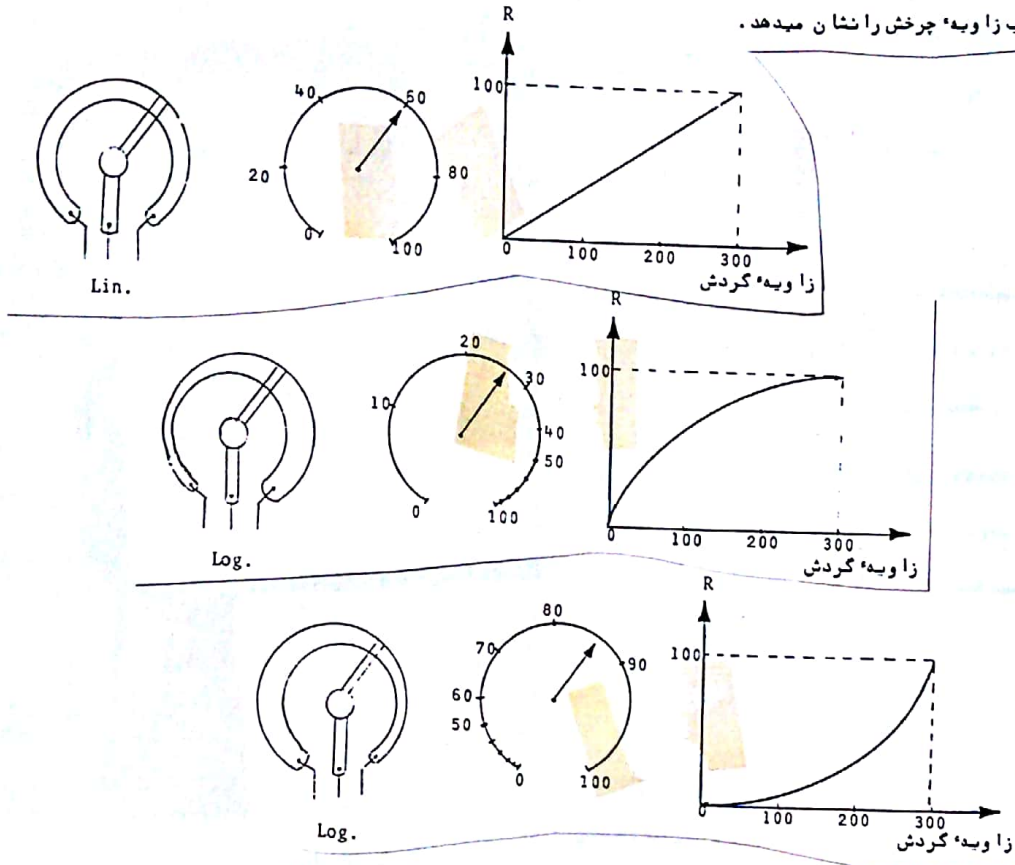

تصویر یک مقاومت متغیر (ولوم)

گاهی اوقات مقادیر متغیر را خطی می‌زنند یعنی که تغییرات

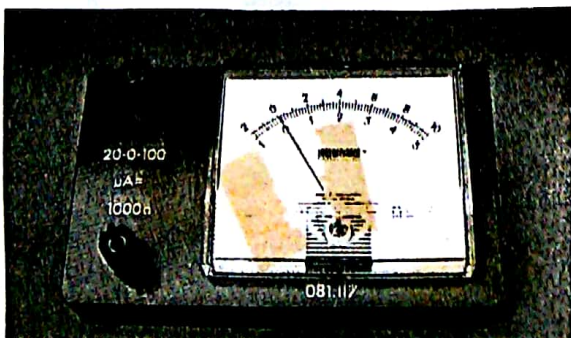
مقاومت متناسب با زاویه چرخش است. در این صورت ضحامت قطعه گرافیت داخلی در همه جا یکسان است. گاهی اوقات این مقاومت را لگاریتمی می‌زنند یعنی اینکه مثلاً تغییرات مقاومت در ابتدا خیلی سریع و در انتها خیلی کند است و یا برعکس یعنی در ابتدا خیلی کند و در انتها خیلی سریع است که در این حالت به آن لگاریتمی معکوس می‌گویند. در این صورت ضحامت قطعه گرافیت داخلی در ابتدا کم و در انتها زیاد است یا برعکس. شکل زیر این سه

نوع مقاومت متغیر و تغییرات آن‌ها بر حسب زاویه چرخش را نشان می‌دهد.

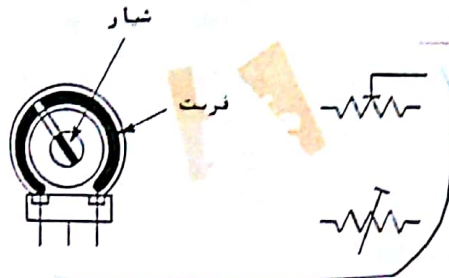
اندازه یک مقاومت متغیر را با مقدار ماکزیمم آن که بین دو سر ابتدا و انتها اندازه‌گیری می‌شود نشان می‌دهند مثلاً یک مقاومت متغیر 100 اهم یعنی مقادیری که بین دو سر ابتدا و انتها بیش از 100 اهم است و بنابراین مقاومت بین سروس و هر کدام از سرهای ابتدا و انتها بین صفر تا 100Ω هم قابل تغییر است. اگر تغییرات مقاومت متغیر لگاریتمی باشد آن را با A و اگر خطی باشد آن را با B و چنانچه لگاریتمی معکوس باشد آن را با C نشان می‌دهند. مثلاً یک مقاومت متغیر $10^k\Omega$ یعنی مقاومت متغیری است که تغییرات آن بین صفر تا 1000 و بصورت لگاریتمی است. با مقاومت متغیر $10^k\Omega$ یعنی مقاومت متغیری است

بیرات آن بین صفر تا $10^k\Omega$ و بصورت خطی می‌باشد.

نمایی از یک آمپر متر که با اتصال چند مقاومت به یک می‌توان به وجود آمده

در عمل مقاومتهای متغیرگردان بیشتر معمول میباشند و به آنها پتانسیومتر یا ولوم یا روتار هم گفته میشود. در اینصورت مقاومت متغیر دارای محوری است که با تغییر آن اندازه مقاومت را تغییر میدهد اما گاهی اوقات این مقاومتها را با یک کوچک ساخته شده و از آنها محوری خارج نمیشود بلکه بهای آن در مقاومت شاری قرار میدهند که بوسیله یک پیچ گونشی بتوان مقدار آنرا تغییر داد. در اینصورت به آن مقاومت متغیر تریمر میگویند. در زیر شکل ظاهری و نمیشمای معادل این نوع مقاومتهای متغیر تریمرشان داده شده است.

مقاومت اتوماتیک

تغییرات این نوع مقاومتها دستی نبوده بلکه تابع عوامل فیزیکی نظیر ولتاژ-حرارت و نور میباشد. مقاومتهای حرارتی را ترمیستور و مقاومتهای نوری را فتورزیستانس میگویند. مقاومتهای اتوماتیک بصورت زیر تقسیم بندی میشوند:

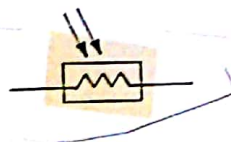
1- PTC (Positive Temperature Coefficient) با مقاومت با ضریب حرارتی مثبت. چنانچه درجه حرارت این مقاومت زیاده شود، اندازه اهم مقاومت نیز زیاد میشود و در نقشه ها آنرا بصورت اشکال زیر نشان میدهند.

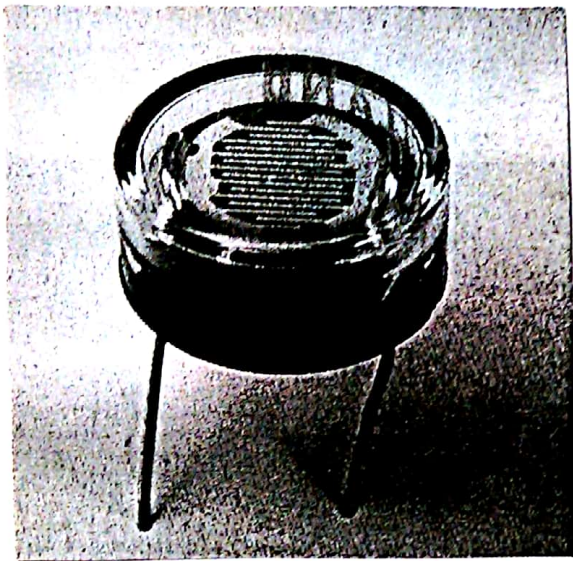
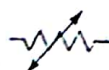
2- NTC (Negative Temperature Coefficient) با مقاومت با ضریب حرارتی منفی. چنانچه درجه حرارت این مقاومت زیاده شود، اندازه اهم مقاومت کم میشود. از این مقاومتها در مدارهای کنترل برای جلوگیری از زیاده شدن جریان با حرارت استفاده میکنند و آنرا در نقشه ها بصورت اشکال زیر نشان میدهند.

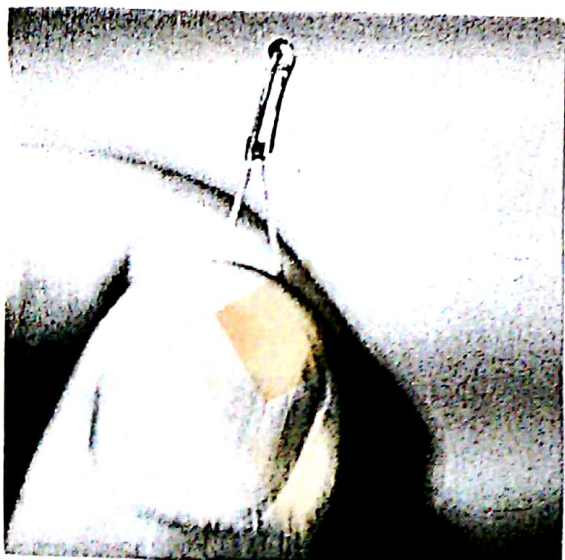
LDR (Light Dependent Resistor) اندازه این مقاومتها با مقدار نور تابیده شده به آنها متناسب بوده چنانچه نور زیاد شود اندازه اهم مقاومت کم و اگر نور کم شود اندازه اهم زیاد میشود. از این مقاومتها نیز در مدارات کنترل استفاده میشود و آنرا در نقشه ها بصورت شکل زیر نشان میدهند.

4- VDR (Voltage Dependent Resistor) اندازه این مقاومتها تابع ولتاژ دوسر شان میباشد و چنانچه ولتاژ دوسر شان بطور ناگهانی زیاده شود اندازه اهم آنها نیز زیاد میشود و بالعکس. از این مقاومتها در تنظیم کننده های ولتاژ مدارهای که در آنها ممکن است ولتاژ بطور ناگهانی زیاده شود استفاده میشود.

یک مقاومت نوری

یک مقاومت حرارتی

هما نظور که در بخش وات و انرژی بحث شد وقتی جریانی از یک مقاومت میگذرد در مقاومت
اجه انرژی حرارتی کرده و حرارت حامله از سطح جانبی مقاومت دفع میشود هر چه اندازه این
جریان بیشتر باشد انرژی تلف شده در مقاومت نیز بیشتر میشود. اگر با ختمان مقاومت طوری
باشد که نتواند حرارت حامله را تحمل نموده و آنرا بخوبی دفع نماید، مقاومت ذوب شده و به
اصطلاح میسوزد. وقتی مقاومتی قادر به تحمل حرارت حامله از عبور جریان از آن نباشد
میگوئیم وات آن در مقابل جریان مدار کم است. بنا بر این با بستی مقاومت را با مقاومت
دیگری که دارای همان اهم ولی با وات بیشتری باشد عوض نمائیم.

معمولاً مقاومت ها را با وات های مختلف میسازند اما باید توجه نمود که وات یک مقاومت به
مقدار آن بستگی ندارد. مثلاً ممکن است دو مقاومت 100 اهم داشته باشیم که یکی از آنها
2 وات بوده و دیگری $\frac{1}{4}$ وات باشد. مقاومتی که وات بیشتری دارد معمولاً اندازه اش بزرگتر
از مقاومتی است که وات کمتری دارد.

در الکترونیک مقاومت ها با وات های مختلف ساخته میشوند اما استانداردهای در مقاومتها
به قرار زیر است :

$$\frac{1}{16} W, \frac{1}{8} W, \frac{1}{4} W, \frac{1}{2} W, 1 W, 2 W, 5 W, 10 W$$

برای اینکه بدانیم مقاومتی که در مدار میخواهیم بکار ببریم با مناسب است یا خیر و اگر آنرا
در مدار قرار دهیم میسوزد یا نه، با بستی بینیم اگر این مقاومت را در مدار قرار دهیم چه
مقدار وات مصرف میکند. چنانچه وات مصرفی کمتر از مقداری باشد که مقاومت برای آن پیش
بینی شده است، مقاومت بکار رفته شده مناسب است در غیر این صورت خیر.

اتصال مقاومت ها به یکدیگر

گاهی اوقات لازم است در مدار مقاومت ها را بطرق مختلف به یکدیگر متصل نمائیم. بطور
کلی مقاومت ها ممکن است بصورت زیر به یکدیگر متصل شوند :

اتصال سری

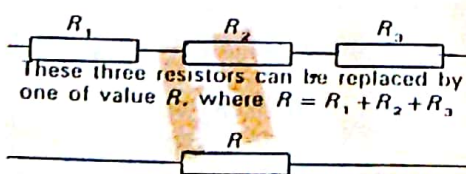
هرگاه دو یا چند مقاومت را طوری به یکدیگر بسندیم که ابتدای یکی به انتهای دیگری وصل
شود آنها را با هم سری کرده ایم. طبق شکل زیر هرگاه چند مقاومت را با هم سری کنیم، مقاومت
کلی مدار را به عبارت دیگر مقاومت معادل مساوی حاصل جمع مقاومت ها خواهد بود.

$$R = R_1 + R_2 + R_3$$

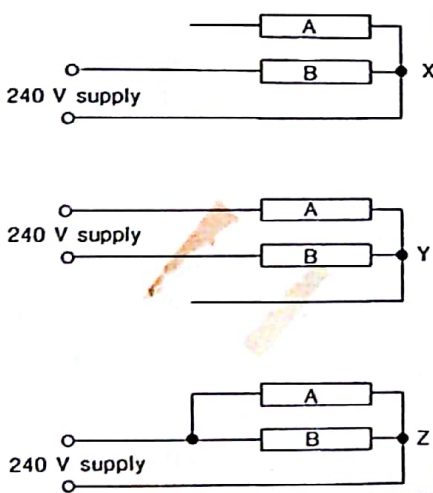
مقاومت معادل سه مقاومت R_1, R_2, R_3

می باشد

اتصال مقاومتها بصورت سری

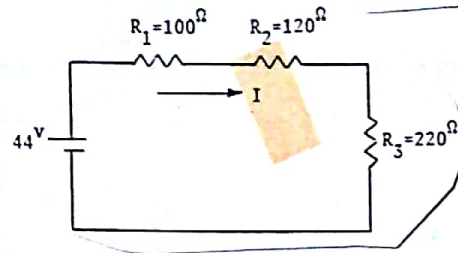
تغییر مقاومت با دما عیناً مانند تغییر مقاومت
ویژه با دماست.

اگر مقدار مقاومت های A و B با هم
برابر باشند بیشترین و کمترین مقاومت را
در کدام مدار پیدا خواهیم آورد؟

بنابر این وقتی مقاومت ها با هم سری شوند مقاومت کل مدار زیاد میشود. در مدار سری جریان در تمام مدار یکسان است یعنی اگر جریان I از مقاومت R_1 بگذرد از مقاومت های R_2 و R_3 نیز همین مقدار جریان خواهد گذشت.

در شکل زیر جریان مدار و نیز افت ولتاژ در هر مقاومت را پیدا کنید:

حل: ابتدا مقاومت معادل را پیدا می کنیم:

$$R = R_1 + R_2 + R_3 = 100 + 120 + 220 = 440\Omega$$

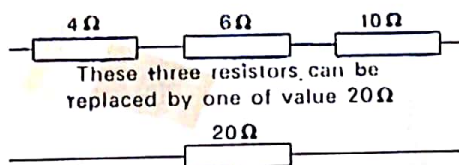
$$V = RI \Rightarrow 44 = 440 \times I \Rightarrow I = 0.1A$$

با توجه به اینکه افت ولتاژ در هر مقاومت برابر با حاصل ضرب آن مقاومت در جریان می باشد از آن مقاومت میگذرد است خواهیم داشت:

$$V_{R1} = R_1 \times I = 100 \times 0.1 = 10V$$

$$V_{R2} = R_2 \times I = 120 \times 0.1 = 12V$$

$$V_{R3} = R_3 \times I = 220 \times 0.1 = 22V$$

به جای این سه مقاومت می توان یک مقاومت 20 اهمی قرار داد

چنانچه بخواهیم اندازه وات مصرف شده در هر مقاومت را پیدا کنیم از فرمول $W = RI^2$ برای هر مقاومت استفاده می کنیم خواهیم داشت:

$$WR_1 = R_1 I^2 = 100 \times (0.1)^2 = 1W$$

$$WR_2 = R_2 I^2 = 120 \times (0.1)^2 = 1.2W$$

$$WR_3 = R_3 I^2 = 220 \times (0.1)^2 = 2.2W$$

با توجه به نتایج بدست آمده میتوان گفت که در یک مدار سری:

اولاً- مقاومت کل مدار زیاد شده و برابر مجموع مقاومت ها است.

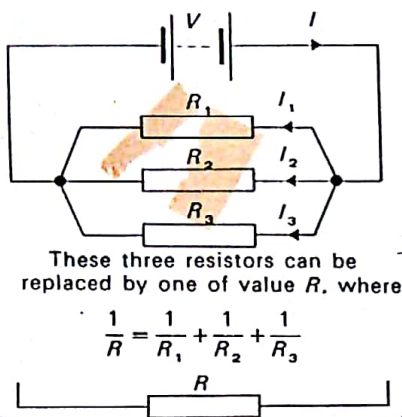
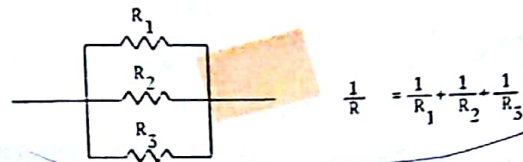
ثانیاً- جریان در مدار ثابت است.

ثالثاً- ولتاژ داده شده به مدار به نسبت مقاومت ها بر روی آنها تقسیم میشود و هر مقاومتی که

دارای اهم بیشتری است افت ولتاژ و بیشترین انرژی را خواهد داشت.

رابعاً- مقاومتی که دارای اهم بیشتری است وات بیشتری سردر خود تلف میکند.

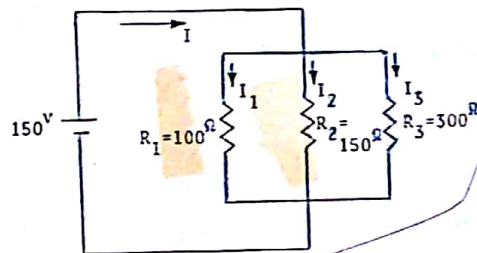
هرگاه دو یا چند مقاومت را طوری به یکدیگر بسندیم که ابتدای آنها به هم و انتهای آنها نیز به هم وصل شوند، کوئیم مقاومت ها با یکدیگر موازی شده اند. مطابق شکل زیر هرگاه چند مقاومت با هم موازی شوند، مقاومت کل مدار با عبارت دیگر مقاومت معادل از فرمول زیر بدست می آید:

$$I_1 + I_2 + I_3 = I$$

به جای این سه مقاومت می توان یک مقاومت R قرارداد

در شکل زیر جریان کل مدار و نیز جریان در هر یک از مقاومت ها را بدست آورید:

حل: ابتدا مقاومت کل مدار را حساب می کنیم:

$$\frac{1}{R} = \frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2} + \frac{1}{R_3} = \frac{1}{100} + \frac{1}{150} + \frac{1}{300} = \frac{3+2+1}{300} = \frac{6}{300} = \frac{1}{50}$$

$$R = 50$$

$$V = RI \Rightarrow 150 = 50 \times I \Rightarrow I = 3^A$$

با توجه به اینکه ولتاژ در سر هر یک از مقاومت ها R_1 و R_2 و R_3 همان ولتاژ باطری یعنی 50 ولت است بنابراین جریان در هر مقاومت برابر است با:

$$V = R_1 I_1 \Rightarrow 150 = 100 I_1 \Rightarrow I_1 = 1.5^A$$

$$V = R_2 I_2 \Rightarrow 150 = 150 I_2 \Rightarrow I_2 = 1^A$$

$$V = R_3 I_3 \Rightarrow 150 = 300 I_3 \Rightarrow I_3 = 0.5^A$$

$$I = I_1 + I_2 + I_3$$

$$3 = 1.5 + 1 + 0.5 = 3$$

الکترونیک شاخه جدیدی از علم است که در این علم با کمک قطعاتی چون مقاومت، خازن، ترانزیستور و... و امروزه آی سی ها و چیپ های الکترونیکی مدارهای ویژه ای را طراحی می کنند.

در این مدار نیز چنانچه وات مصرفی در هر مقاومت را خواهم بدست آوریم میتوان از -

فرمول $W = \frac{V^2}{R}$ محاسبه کرد. داریم:

$$W_{R1} = \frac{V^2}{R_1} = \frac{150^2}{100} = 225 \text{ W}$$

$$W_{R2} = \frac{V^2}{R_2} = \frac{150^2}{150} = 150 \text{ W}$$

$$W_{R3} = \frac{V^2}{R_3} = \frac{150^2}{300} = 75 \text{ W}$$

در این حالت با توجه به نتایج بدست آمده میتوان گفت که در یک مدار موازی :

اولاً - مقاومت معادل کم شده و از کوچکترین مقاومت نیز کوچکتر میشود.

ثانیاً - ولتاژ در دو سر مقاومت ها یکسان است.

ثالثاً - جریان کل مدار بین مقاومت ها تقسیم شده و مقاومتی که دارای اهم کمتری است،

جریان بیشتری از آن عبور میکند.

رابعاً - مقاومتی که دارای اهم کمتری است وات بیشتری را در خود تلف میکند.

تذکر: هرگاه دو مقاومت را با هم موازی کنیم مقاومت معادل برابر است با :

$$\frac{1}{R} = \frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2} = \frac{R_2 + R_1}{R_1 \times R_2} \Rightarrow R = \frac{R_1 \times R_2}{R_1 + R_2}$$

یعنی اگر دو مقاومت با هم موازی شوند مقاومت معادل برابر است با حاصل ضرب مقاومت ها

تقسیم بر حاصل جمع مقاومت ها.

با توجه به نتیجه بدست آمده در فوق اگر دو مقاومت مساوی را با هم موازی کنیم مقاومت کل

برابر است با :

$$R = \frac{R_1 \times R_1}{R_1 + R_1} = \frac{R_1}{2}$$

یعنی مقاومت معادل برابر نصف هر کدام از مقاومت ها است. به همین ترتیب اگر 3 یا 4 یا n

مقاومت مشابه را با هم موازی کنیم مقاومت معادل از تقسیم هر مقاومت بر تعداد مقاومت ها

$$R = \frac{R_1}{n}$$

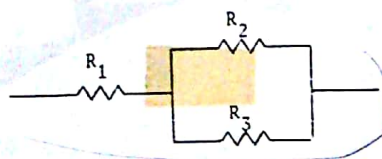
موازی شده بدست می آید یعنی

از نتایج فوق میتوان برای آسان تر و سریع تر حل کردن مسائل استفاده نمود.

اتصال سری - موازی

در حال کلی ممکن است در مدار چند مقاومت بطور مختلط قرار گیرند. در این حالت بعضی

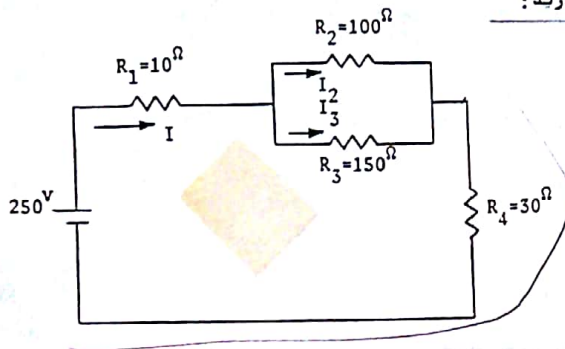
از مقاومت ها ممکن است موازی و بعضی با هم سری شوند مانند شکل زیر:

اهم، یک ولت بر آمپر، یکی سنجش مقاومت در SI.

در این شکل مقاومت های R_2 و R_3 با هم موازی و معادل این دو مقاومت با مقاومت R_1 بطور سری قرار گرفته اند. در این حالت با بستن مقاومت معادل هر قسمت از مدار با توجه قوانین سری با موازی مقاومت ها بطور جداگانه بدست آوردن معادل کل مدار را حساب نمود.

در شکل زیر جریان کل مدار و همچنین جریان در هر مقاومت را بدست آورید:

حل: ابتدا مقاومت معادل شاخه موازی یعنی مقاومت معادل R_2 و R_3 یا بعبارت دیگر مقاومت معادل بین A و B را پیدا می کنیم:

$$R_{AB} = \frac{R_2 \times R_3}{R_2 + R_3} = \frac{100 \times 150}{100 + 150} = 60\Omega$$

سپس برای این مقاومت معادل کل برابر است با:

$$R = R_1 + R_{AB} + R_4 = 10 + 60 + 30 = 100\Omega$$

$$V = RI \Rightarrow 250 = 100 \times I \Rightarrow I = 2.5 \text{ A}$$

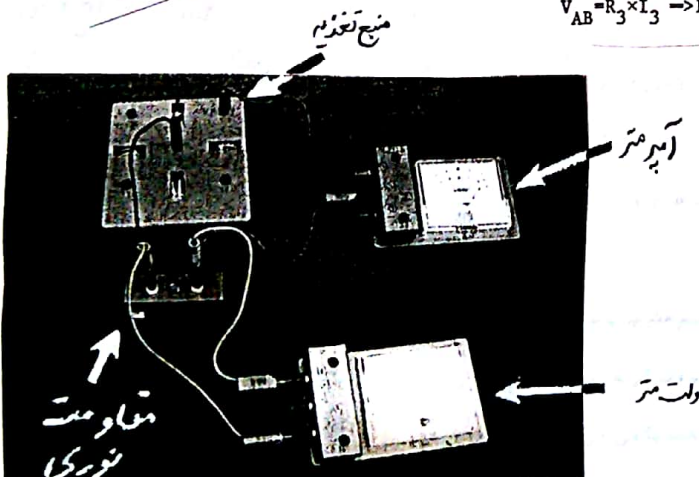
سپس برای این جریان کل مدار و نیز جریان در مقاومت های R_4 و R_1 برابر 2.5 A است اما برای پیدا کردن جریان در هر یک از مقاومت های R_2 و R_3 با بستن ابتدا ولتاژ بین A و B را پیدا کرد. این ولتاژ از ضرب مقاومت معادل بین A و B یعنی R_{AB} در جریان کل بدست می آید.

$$V_{AB} = R_{AB} \times I = 60 \times 2.5 = 150 \text{ V}$$

$$V_{AB} = R_2 \times I_2 \Rightarrow 150 = 100 \times I_2 \Rightarrow I_2 = 1.5 \text{ A}$$

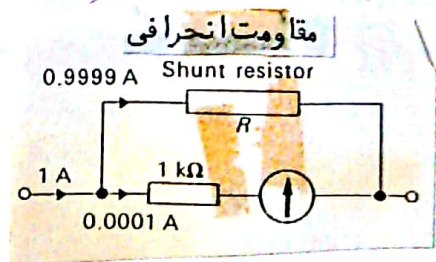
$$V_{AB} = R_3 \times I_3 \Rightarrow 150 = 150 \times I_3 \Rightarrow I_3 = 1 \text{ A}$$

به نظر شما هر ولت متر چه عددی را نشان می دهد؟

چگونگی بررسی مقاومت نوری در یک مدار الکتریکی

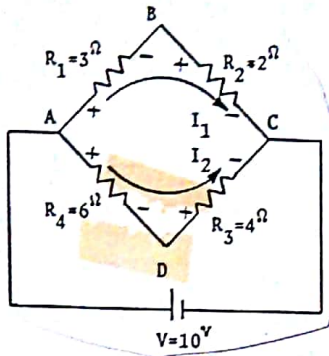
با اضافه کردن چند مقاومت به یک میسر، آمپر متر بوجود آمده

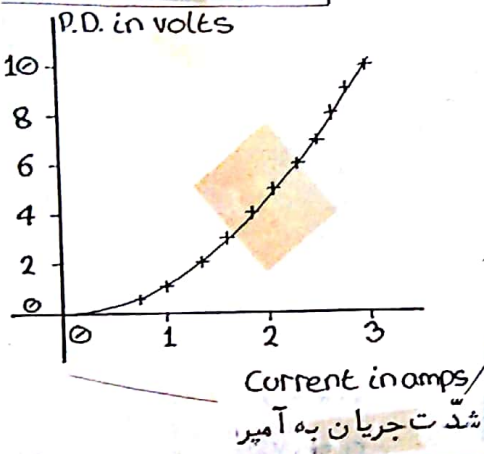
پل وتستون وسیله ایست که برای اندازه گیری اهم یک مقاومت مجهول بکار میرود. برای

اینکه طرز کار آن را بفهمیم ابتدا مثال زیر را در نظر می گیریم:

در شکل زیر ولتاژ بین B و D را پیدا کنید:

اختلاف پتانسیل به ولت

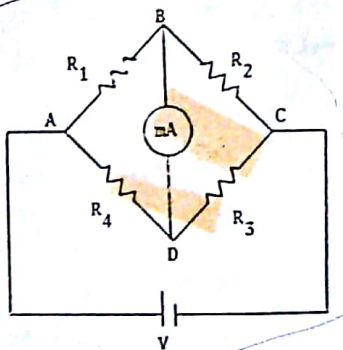

شدت جریان به آمپر

نمودار دقیق ولتاژ به جریان

از مقایسه این نمودار با نمودار تقریبی چه نتیجه ای می گیرید؟

وقتی میلی آمپر متر جریانی را نشان ندهد
گویند بیل در حال تعادل است.

برای اینکه ولتاژ بین B و D را پیدا کنیم ابتدا ولتاژ B نسبت به C (V_{BC}) و سپس C نسبت به D (V_{DC}) را پیدا کرده و سپس از فرمول $V_{BD} = V_{BC} - V_{DC}$ ولتاژ V_{BD} را پیدا خواهیم کرد. اما برای پیدا کردن V_{BC} یا V_{DC} با یستی جریانهای I_1 و I_2 را محاسبه نمود.

داریم:

$$I_1 = \frac{V}{R_1 + R_2} = \frac{10}{3 + 2} = \frac{10}{5} = 2A$$

$$I_2 = \frac{V}{R_4 + R_3} = \frac{10}{6 + 4} = \frac{10}{10} = 1A$$

$$V_{BC} = R_2 \cdot I_1 = 2 \times 2 = 4$$

$$V_{DC} = R_3 \cdot I_2 = 4 \times 1 = 4$$

$$V_{BD} = V_{BC} - V_{DC}$$

$$V_{BD} = 4 - 4 = 0$$

بنابراین نتیجه می گیریم که اختلاف ولتاژ بین نقاط B و D صفر است بنا بر این اگر ما سنسور را در دو نقطه یک ولتمتر قرار دهیم ولتاژ اندازه گیری شده برابر صفر خواهد بود و نیز اگر یک مقاومت را در هم جریان در این مقاومت برابر صفر و همچنین اگر یک آمپر متر قرار دهیم جریانی که آمپر متر نشان میدهد برابر صفر می باشد. این موضوع بدان دلیل است که اگر دقت کنیم در چهار ضلعی ABCD روی شکل حاصل ضرب مقاومت های اضلاع روبه روبرو برابر اند یعنی داریم:

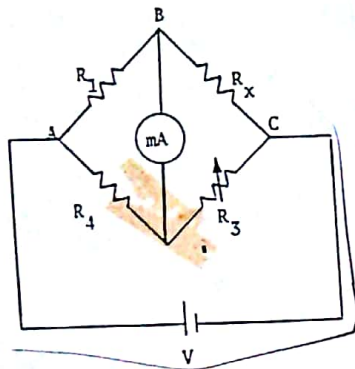
$$R_1 \times R_3 = R_2 \times R_4$$

$$3 \times 4 = 2 \times 6$$

بدینیهی است چنانچه شرط فوق در مدار برقرار نباشد اختلاف پتانسیلی بین نقاط B و D خواهیم داشت.

پل وتستون مداری است نظیر شکل قبل که بین دو نقطه B و D یک میلی آمپر متر یا یک میلی ولت متر قرار گرفته باشد چنانچه شرط فوق یعنی $R_1 R_3 = R_2 R_4$ در مدار برقرار باشد میلی آمپر متر جریانی را نشان نخواهد داد اما چنانچه این شرط برقرار نباشد جریانی از آمپر متر خواهد گذشت.

در عمل مقاومتی را که اندازه اهم آن نامشخص است (R_x) را بجای یکی از مقاومت های مدار مثلا R_2 قرار داده و بجای مقاومت R_3 یک مقاومت متغیر قرار میدهند.

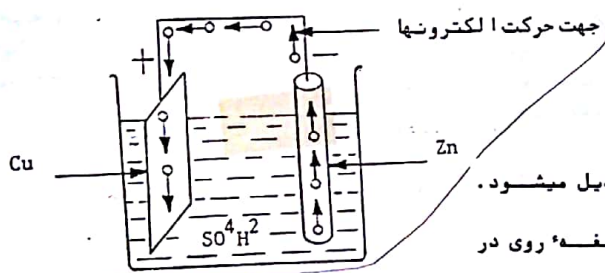

سپس با تغییر مقاومت متغیر کاری میکنند که میلی آمپر متر جریان صفر را نشان دهد. در این حالت پل در حال تعادل بوده و رابطه $R_1 \times R_3 = R_2 \times R_x$ برقرار است. حال با معلوم بودن مقادیر R_1, R_2, R_3 میتوان با استفاده از رابطه فوق اندازه مقاومت R_x را پیدا نمود.

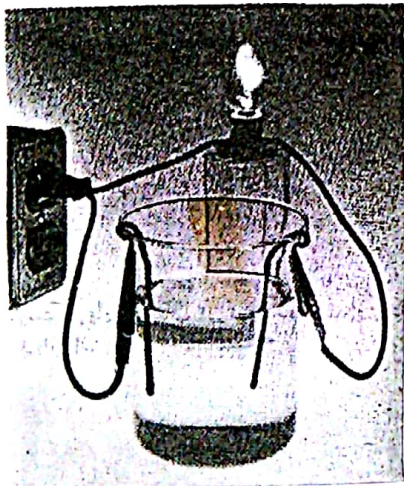
طرز کار پیل ولتا

مطابق شکل زیر چنانچه در یک ظرف مقداری محلول اسید سولفوریک ریخته و سپس یک

صفحه مسی و یک میله روی در آن قرار میدهم.

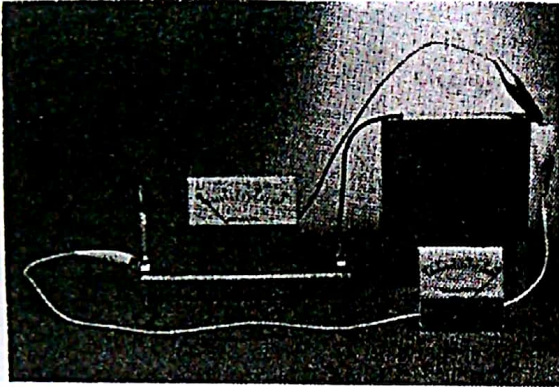
در این حالت اسید سولفوریک در آب یونیزه شده و به H^+ و SO_4^{2-} تبدیل میشود. (یعنی یون SO_4 دوا الکترون زیادی و هراتم H یک الکترون کم دارد). حال تیغه روی در محلول اسید سولفوریک حل شده و هراتم روی با جاذبه داشتن دوا الکترون خود در میله روی وارد محلول شده و با یون SO_4^{2-} ترکیب و تبدیل به سولفات روی $SO_4 Zn$ شده و در ظرف ته نشین میگردد. ضمناً هرکدام از یون های H^+ بطرف صفحه مسی رفته، یک الکترون از آن گرفته سپس بصورت ملکول هیدروژن در آمده و در اطراف صفحه مسی بصورت حباب جمع میشوند. این ترتیب میله روی که در آن زیادی الکترون بوجود آمده دارای بار منفی و صفحه مسی که در آن کمبود الکترون بوجود آمده دارای بار مثبت میشوند. پس از اینکه الکترون های میله روی به اندازه کافی جمع شوند با ادامه خروج اتم های روی از آن مخالفت کرده و عمل متوقف میشود. حال چنانچه بوسیله یک سیم های میله روی را از خارج به صفحه مسی متصل نمائیم، الکترون های میله روی شروع به حرکت بطرف صفحه مسی از طریق این سیم را مینمایند. با خارج شدن دوا الکترون از میله روی، دوباره یک اتم با یون SO_4^{2-} ترکیب شده و دوا الکترون دیگر روی میله روی بجا میگذارد. بنابراین عمل مبادله الکترون از میله روی به صفحه مسی ادامه مییابد. به این ترتیب عمل ترکیب شیمیایی باعث بوجود آمدن جریان دائم الکترون ها در سیم میگردد. در این حالت میله روی را الکتروود یا قطب منفی و صفحه مسی را الکترو دیا قطب مثبت میگویند.

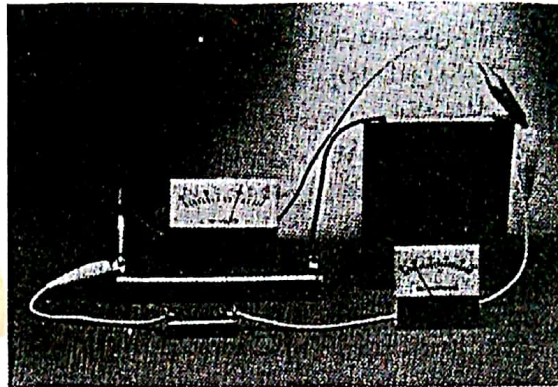
دستگاه ساده ای که دما نامی الکترو لیتها را می توان با آن مشاهده کرد. محلول سدیم کلرید درون ظرف بخشی از مدار است و لامپ را روشن می کند.

نیروی محرکه الکتریکی و مدارها

برای ایجاد جریان دائمی در مسیر یک رسانا، مسیر جریان باید مسدود، یعنی مدار کامل باشد. در غیر این صورت باید بارهای الکتریکی در دو سر مدار ذخیره شوند و میدان الکتریکی حاصله در درون رسانا با زمان تغییر کند و جریان نیز ثابت نخواهد بود. اما چنین مدار بسته‌ای نمی‌تواند منحصراً از مقاومت تشکیل شود. جریان در یک مقاومت نیاز به وجود میدان الکتریکی و اختلاف پتانسیل نظیر آن دارد. میدان همیشه روی باری که در جهت کاهش پتانسیل حرکت می‌کند کار مثبت انجام می‌دهد. اما بار پس از یک دور کامل (مسدود) حرکت در مدار، به نقطه شروع حرکت خود باز می‌گردد، و پتانسیل این نقطه می‌بایست برابر پتانسیل آن در موقعی که بار آن را ترک کرده است باشد.

یک باتری که اتصال کوتاه شده است. مقاومت آمپرسنج کم است، پس مدار مقاومت کم دارد. شدت جریان بسیار زیاد است (از حدود درجه بندی آمپرسنج خارج است). سقوط پتانسیل در داخل باتری تقریباً برابر نیروی محرکه الکتریکی است و اختلاف پتانسیل دوسر مقاومت خارجی تقریباً صفر است.

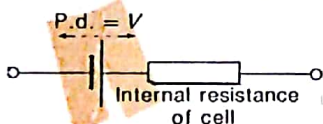

یک باتری در مدار کامل. یک مقاومت و یک آمپرسنج به طور متوالی در مدار قرار دارند. آمپرسنج شدت جریانی را که از مقاومت عبور می‌کند نشان می‌دهد (در حدود ۲ آمپر) و ولتسنج اختلاف پتانسیل بین قطبهای باتری را (برابر ۱.۵V) نشان می‌دهد. اختلاف پتانسیل بین دو قطب باتری از نیروی محرکه الکتریکی آن کمتر است زیرا در داخل باتری افت ولتاژ وجود دارد.

اگر حرکت بار همواره در جهت کاهش پتانسیل باشد دور کامل زدن غیر ممکن است. این حرکت مسدود بار را می‌توان به حرکت آب در چشمه‌های تزئینی تشبیه کرد. آب از دهانه چشمه (در بالا) خارج می‌شود، روی مسیر پلکانی پایین می‌آید و به مخزنی که در پایین است می‌رسد. در اینجا پمپی آب را مجدداً به بالا برمی‌گرداند و برای بازگشت آماده می‌کند. بدون وجود پمپ آب قادر به دور زدن نیست. پس در مسیر بار الکتریکی در مدار مسدود نیز باید جایی باشد که بار «رو به بالا» برود، یعنی از پتانسیل پایین به پتانسیل بالا منتقل شود، که علیرغم واقعیت وجود میدان الکتروستاتیکی است، که بار را از پتانسیل بالا به پتانسیل پایین منتقل می‌کند. عاملی که باعث انتقال بار از پتانسیل کم به پتانسیل زیاد می‌شود نیروی محرکه الکتریکی نامیده می‌شود. هر مدار کاملی که در آن جریان پیوسته الکتریکی برقرار شود باید دارای دستگاهی باشد که نیروی محرکه لازم را تأمین کند. نیروی محرکه الکتریکی را با emf نشان می‌دهند.

باتریهای سوختی، مولدهای الکتریکی، باتریهای خورشیدی، و ترموکوپلها همگی نمونه‌هایی از منابع نیروی محرکه هستند. چنین وسایلی می‌توانند یکی از شکلهای انرژی (مکانیکی، شیمیایی، گرمایی، و امثال آن) را به انرژی الکتریکی تبدیل و به مدار متصل به آن منتقل کنند. یک مولد نیروی محرکه ایده‌آل، باید اختلاف پتانسیل ثابت و پیوسته‌ای را ایجاد کند، به طوری که تغییر جریان مصرفی بر آن تأثیر نگذارد. البته چنین مولدی حقیقتاً وجود ندارد و این تعریف نیز مانند تعریف گاز کامل، و یا سطح بدون اصطکاک، ایده‌آل است. آشنایی با مدل ایده‌آل نیز در شناختن مدل‌های واقعی مفید است. ضمناً در باتری و پیل - پخش، که در نتیجه تغییر غلظت الکترولیت حاصل از واکنشهای شیمیایی و انرژی پیدا می‌شود، عامل انتقال بار از پتانسیل کم به پتانسیل زیاد است. در ماشینهای وستاتیک نظیر وان دوگراف انرژی مکانیکی که صرف حرکت چرخ یا تسمه می‌شود انتقال الکترون‌ها به پتانسیل بالاتر است.

Potential difference less than V if there is current flowing

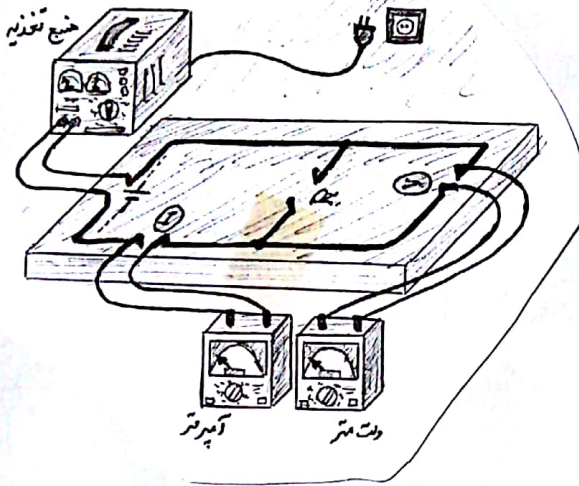

The cell has to push current through its own resistance

o = Terminals of cell

اختلاف پتانسیل پیل کمتر از V است چون جریان از مقاومت داخلی پیل می‌گذرد

در ابتدا مدار رویو ساخته شده و لوازم مورد نیاز جهت انجام آزمایش به مدار متصل می گردند ، سپس مقاومتهای مختلف به ترتیب در محل مخصوص که با حرف R مشخص شده قرار داده شده و اعدادی که ولت متر و آمپر متر نمایش دادند ثبت گردید و در جدول زیر نگاشته شد ، سپس برقراری قانون اهم در هر مورد آزمایش شد که تقریباً در تمام موارد قانون اهم در مورد مدار صدق می کرد :

مقاومت $R_{(Ω)}$	500	1000	12 000	33 000
اختلاف پتانسیل $V_{(V)}$	12	6	12	110
شدت جریان $I_{(A)}$	24 mA	6 mA	1 mA	4 mA
قانون اهم V/I	500	1000	12 000	27500 *

* خطا کوچک در انجام آزمایش (غیر قابل اعتساب)

مقاومت $R_{(Ω)}$	51 000	130 000	720 000	1100 000
اختلاف پتانسیل $V_{(V)}$	6	3	110	220
شدت جریان $I_{(A)}$	0.1 mA	0.02 mA	0.2 mA	0.2 mA
قانون اهم V/I	60 000 *	150 000 *	550 000 *	1100 000

در پناه الله به کمال خلاقیت و تفکر و مصلحت و برکت باشد
سید محمد موسوی